

Bernardakou

M. Weil?

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
ΤΟ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ Ε

ΠΡΟΣΦΩΝΕΙΤΑΙ

ΕΡΝΕΣΤΩΙ ΚΟΥΡΤΙΩΙ

ΑΓΟΝΤΙ ΤΗΝ ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ

ΥΠΟ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Ν. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗ



LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCXCIV

1894

Bibliothèque Maison de l'Orient



139808

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
ΤΟ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ Ε

ΠΡΟΣΦΩΝΕΤΑΙ

ΕΡΝΕΣΤΩΙ ΚΟΥΡΤΙΩΙ

ΑΓΟΝΤΙ ΤΗΝ ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ

ΥΠΟ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Ν. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗ

Vernardakis, Gregorios
(1848-1925)

Æ

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCXCIV

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

ΕΡΝΕΣΤΩΙ ΚΟΥΡΤΙΩΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Ὅτι μὲν τὸ ἐν Δελφοῖς Ε τῷ δελφικῷ Ἀπόλλωνι καθιέρωται πάντες γέ που ἴσμεν. Εἰ δὲ νῦν ἐγὼ τὸν περὶ τούτου λόγον Πλουτάρχου σοὶ προσφωνῶ, μηδεὶς θαυμαζέτω. Καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ δελφικὸς τρίπους εἰ εὐρεθεῖς που τῷ σοφωτάτῳ ἅμα καὶ δελφικωτάτῳ τῶν ἀρχαιολόγων ἄθλον προτεθείη, αὐτοῦ Ἀπόλλωνος ἀγωναρχοῦντος, οὐδεὶς ἂν ἀγωνίσαιτο σοῦ παρόντος, ἀλλὰ πάντες φέροντες ἂν καταθεῖεν σοὶ γέρας. Τίς γὰρ σοῦ σοφώτερος καὶ προθυμότερος περὶ τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιολογίαν ἐγένετό ποτε, ὃς μετὰ Μυλλέρου ἐκείνου τοῦ πάνυ ἅμα τῶν Ἑλλάδος ὄρων ἐπιβὰς πρῶτον μὲν τὸν ἐν Δελφοῖς θεὸν ἦεις προσερχῶν· εἶτα δὲ τοῦ φιλαπόλλωνος ἐκείνου ἀρχαιολόγου ἀποθανόντος σὺ οἶον κληρὸν τινα καὶ τὴν περὶ τὸν Φοῖβον Ἀπόλλωνα προθυμίαν καὶ τὸν περὶ τὰς ἑλληνικὰς ἀρχαιότητας ζῆλον δεξάμενος οὐ διέλειπες τοὺς μὲν ἐπὶ τὰς τοιαύτας μελέτας παρακαλῶν τε καὶ παρορμῶν τοὺς δὲ πείθων ὥστε καὶ τὴν Ὀλυμπίαν ἀνασκαφῆναι, ἔχουσέησι μέντοι σκαπάναις; Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν σοφίας λαμπάδα ἄσβεστον παρεδίδους τε καὶ διατελεῖς παραδιδούς τοῖς συνοῦσιν ὥσπερ ἱεροφάντης καὶ δαδούχος ὢν τῆς σοφίας, ὥστε πλείστους ἂν εἶναι τοὺς παρὰ σοῦ τὰ ζώπυρα τῆς σοφίας λαβόντας αὐτοὺς νῦν δὴ σοφοὺς γεγενημένους οὐ μόνον ἀρχαιολόγους

ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἄλλως τὴν ἀρχαίαν σοφίαν σοφούς. Καὶ σὺ γὰρ ὥσπερ ἐκεῖνος τὴν περὶ τὰρχαῖα σοφίαν, ἣν ἡμεῖς φιλολογίαν καλοῦμεν, καὶ αὐτὸς ὑπελάμβανες καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδασκες ἐπιστήμην μὲν εἶναι καθόλου μίαν ἀλλὰ πολλὰ τινα ἐν ἑαυτῇ συνειληφύϊαν τὰ τε περὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους γνώσεώς τε πέρι καὶ τέχνης· χρῆναι δὲ τοὺς φιλοσοφοῦντας ἔργῳ θεωμένους καὶ ἐραστὰς γιγνομένους τῆς καλλίστης ἐκείνης σοφίας καὶ οἷον ἐμφορομένοις τοῦ τ' ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ καὶ τἀληθοῦς καὶ τῶν ἄλλων μορίων ὠφελεῖσθαι τ' ἀπ' αὐτῶν τὸ ἦθος καὶ παιδεύεσθαι ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους παιδεύειν. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτη.

Ἐγὼ δ' ὅτ' ἠκροώμην σου ποτ' ἐν Βερολίῳ καὶ ἀπέλανον οὐχ ὅσον ἐβουλόμην ἀλλ' ὅσον γ' ἐδυνάμην τῆς σῆς διδασκαλίας, οὐκ οἶδ' ὅπως τὰ σὰ ρήματα τῆς ψυχῆς μου μάλα γ' ἤπτετο καὶ τὴν καρδίαν ἔστρεφε καὶ ἵνα μηδὲν ὑποστειλάμενος εἶπω ἐδόκει μοι θεὸς τις εἶναι. Καίπερ δ' οὐ περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν διατρίβων ἀλλὰ περὶ τὰ τῆς ἄλλης φιλολογίας ἐλάνθανόν πως ἑμαυτὸν τῇ ἱγγι τῶν σῶν λόγγων ἐλκόμενος καὶ οὕτως ἀκροατῆς σου τῶν προθυμοτάτων ἐγενόμην· τῆς δὲ σῆς εὐμενείας καὶ πείραν πολλάκις δὴ ἔλαβον. Ἀνθ' ὧν προσφέρων σοι τὴν ἐκδοσιν ταύτην ἐλπίζω τὴν ὀλίγην δόσιν φίλην τε καὶ εὐπρόσδεκτον ἔσεσθαι σοι. Χαῖρε.

MONITUM.

In huius libelli recensione optimos esse codices DFV etiam in Praefatione ad vol. I iam indicatum est et huius apparatus critici lectoribus ipsis perspicuum erit. Ibidem de aliis quoque codicibus dictum est. Verum tamen sunt etiam de quibus mentionem feci in Praefatione ad vol. IV, velut Palatinus n. 170 et Vaticanus Reg. n. 80, et alii de quibus nihil dixi. Nam ex quo volumen primum huius editionis in lucem prodiit, mea praesidia critica non mediocriter succreverunt neque quidquam intermissum est, quod ad ea vel locupletanda vel confirmanda faceret. Sed de iis in editione maiore multo commodius pleniusque ordine disputabitur. Hic satis est dixisse codicibus DFV exceptis omnes reliquos deteriores et posthabendos esse. Haec est rei summa. Quod hic relinquebatur ut de editione quae nuper in lucem prodiit (Guilelmi Paton¹⁾) dissererem, penes alios iudicium esto. Ut nihil ita plura dicere nolui.

1) Plutarchi Pythici dialogi tres. Recensuit Guilelmus R. Paton. Berolini apud Weidmannos MDCCCXCIII.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Ε ΤΟΥ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΘΕΩΝ,
ΕΤΣΤΡΟΦΟΣ, ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ.

5 1. Στιγιδίους τισιν οὐ φάυλως ἔχουσιν, ᾧ φίλε D
Σαραπίων, ἐνέτυχον προφῆν, ἃ Δικαίαιρχος Εὐριπίδην
οἴεται πρὸς Ἀρχέλαον εἰπεῖν·

οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης,
μή μ' ἄφρονα κρίνης ἢ διδοῦς αἰτεῖν δοκᾶ.

10 χαρίζεται μὲν γὰρ οὐδὲν ὁ διδοῦς ἀπ' ὀλίγων μικρὰ
τοῖς πολλὰ κεκτημένοις, ἀπιστούμενος δ' ἀντὶ μηδενὸς
διδόναι κακοηθείας καὶ ἀνελευθερίας προσλαμβάνει
δόξαν. ὅρα δὴ ὅσον ἐλευθεριότητι καὶ κάλλει τὰ χρη- E
ματικὰ δῶρα λείπεται τῶν ἀπὸ λόγου καὶ σοφίας, ἃ
15 καὶ διδοῦναι καλὸν ἔστι καὶ διδόντας ἀντατεῖν ὅμοια
παρὰ τῶν λαμβανόντων. ἐγὼ γοῦν πρὸς σὲ καὶ διὰ

1 ΠΕΡΙ ΤΟΥ Ε codex Parisinus n. 1751 catalogi Lampriae:
περὶ τοῦ εἰ 2 ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ — — ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ om. codi-
ces 6 Σαραπίων] prius α in ras. D. σεραπίων Pal ib. Εὐ-
ριπίδην] cf. Nauck. Fragm. Trag. p. 673 fr. 969. Kock. Fragm.
Comic. 3 p. 266 fr. 1096 10 μικρὰ] μικρῶν Pal 12 malim
κἀνελευθερίας ib. λαμβάνει E 13 ὅρα B: ἄρα ib. ἐλευθε-
ριότητι καὶ] ἐλευθεριότητι D, supra τι scripto o m. s. ἐλευθε-
ριότητι V¹ (= prima manus cod. Veneti n. 250. V³ = tert. manus
eiusdem codicis cett. Idem in aliis). ἐλευθεριοτήτ^ο V³. ἐλευθε-
ριότητος Pal itaque W 14 & Madvigius. Nihil adnotavit
Paton per errorem ut vid. 16 γ' οὖν Pal alii, sed talia non
adnoto διὰ σὲ] διὰ σοῦ R

σὲ τοῖς αὐτόθι φίλοις τῶν Πυθικῶν λόγων ἐνίους
 ὡσπερ ἀπαρχὰς ἀποστέλλων, ὁμολογῶ προσδοκᾶν ἐτέ-
 ρους καὶ πλείονας καὶ βελτίονας παρ' ὑμῶν, ἔτε δὴ
 F καὶ πόλει χρωμένων μεγάλη καὶ σχολῆς μᾶλλον ἐν
 βιβλίοις πολλοῖς καὶ παντοδαπαῖς διατριβαῖς εὐπορούν- 5
 των. ὁ δ' οὖν φίλος Ἀπόλλων ἔοικε τὰς μὲν περὶ
 τὸν βίον ἀπορίας ἰᾶσθαι καὶ διαλύειν θεμιστεύων
 τοῖς χρωμένοις, τὰς δὲ περὶ τὸν λόγον αὐτὸς ἐνιέναι
 καὶ προβάλλειν, τῇ φύσει φιλοσόφῳ τῆς ψυχῆς ὕρεξιν
 ἐμποιῶν ἀγωγὸν ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν, ὡς ἄλλοις τε πολ- 10
 λοῖς δηλόν ἐστι καὶ τῇ τοῦ E καθιερώσει. τοῦτο γὰρ
 εἰκὸς οὐ κατὰ τύχην οὐδ' οἶον ἀπὸ κλήρου τῶν γραμ-
 385 μάτων μόνον ἐν προεδρίᾳ παρὰ τῷ θεῷ γενέσθαι καὶ
 λαβεῖν ἀναθήματος τάξιν ἱεροῦ καὶ θεάματος· ἀλλ' ἢ
 δύναμιν αὐτοῦ κατιδόντας ἰδίαν καὶ περιττὴν ἢ συμ- 15
 βόλῳ χρωμένους πρὸς ἕτερόν τι τῶν ἀξίων σπουδῆς
 τοὺς ἐν ἀρχῇ περὶ τὸν θεὸν φιλοσοφῆσαντας, οὕτω
 προσέσθαι. πολλάκις οὖν ἄλλοτε τὸν λόγον ἐν τῇ
 σχολῇ προβαλλόμενον ἐκκλίνας ἀτρέμα καὶ παρελθόν,
 ἐναγχος ὑπὸ τῶν νύδων ἐλήφθην ξένοις τισὶ συμφιλο- 20

8 αὐτὸς A (= Parisinus n. 1671) BDV. αὐτοῖς Pal. αὐτὰς FPet
 (= Vaticanus Reg. n. 80) Vat (= Vaticanus n. 139). αὐτὸν E
 ib. ἐπιέναι ABD PetV. ἀνιέναι EFVat 9 τῆς ψυχῆς] τὴν τῆς
 ψυχῆς E. τῇ ψυχῇ intrusit Duebnerus, sed cf. Vit. Sol. c. 7 Per.
 c. 1: φιλομαθές τι κέκτηται καὶ φιλοθέαμον ἡμῶν ἢ ψυχῇ φύσει
 11 τῇ R: περὶ Pet (teste Patone sed Mauus nihil adnotavit).
 τῇ περὶ ceteri ib. E*: εἰ 17 τὰ περὶ τὸν θεὸν Cobetus
 ib. τὸν θεὸν] τῶν θεῶν E ib. οὕτω] οὕτως libri omnes ex-
 cepto Pal qui exhibet τοῦτο 18 προσέσθαι] προθέσθαι PalV².

προ[†]σέσθαι B 19 προβαλλόμενον] B: παραβαλλόμενον ib. ἀτρέ-
 μας D. om. Pal propter ὁμοιοτέλετον (ἐκκλίνΑΣ ἀτρέμας)
 20 ἐλείφθην D² ib. συμφιλοτιμωμένων Paton. [Emperi ὅπω-
 μοσιῶν ἐλείφθην nullo modo probari potest. Verum tamen συμ-
 φιλοτιμούμενος h. l. idem valet atque ἐφιλοτιμοῦντο μὲν οἱ
 ξένοι ἀκούειν, ἐφιλοτιμούμην δὲ κἀγὼ λέγειν atque in hac συμ-

b. i. n.

l. bene

7

τιμούμενος, οὐς εὐθύς ἐκ Δελφῶν ἀπαίρειν μέλλοντας οὐκ ἦν εὐπρεπὲς παράγειν οὐδὲ παραιτεῖσθαι, πάντως ἀκούσαι τι προθυμονομένους. ὡς δὲ καθίσας παρὰ τὸν Β νεῶν τὰ μὲν αὐτὸς ἠρξάμην ζητεῖν τὰ δ' ἐκείνους
 5 ἐρωτᾶν, ὑπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν λόγων αὐτῶν <ἀνεμνήσθην> ἃ πάλαι ποτὲ καθ' ὄν καιρὸν ἐπεδήμει Νέρων ἠκούσαμεν Ἀμμωνίου καὶ τινῶν ἄλλων διεξιόντων, ἐνταῦθα τῆς αὐτῆς ἀπορίας ὁμοίως ἐμπεσοῦσης.

2. Ὅτι μὲν γὰρ οὐχ ἦττον ὁ θεὸς φιλόσοφος ἢ
 10 μάντις, ἐδόκει πᾶσιν ὀρθῶς πρὸς τοῦτο τῶν ὀνομάτων ἕκαστον Ἀμμωνίος τίθεσθαι καὶ διδάσκειν, ὡς Πύθιος μὲν ἐστὶ τοῖς ἀρχομένοις μανθάνειν καὶ διαπυθάνεσθαι, Δῆλιος δὲ καὶ Φαναῖος οἷς ἤδη τι δηλοῦται καὶ ὑποφαίνεται τῆς ἀληθείας, Ἰσμήνιος δὲ τοῖς ἔχουσι C
 15 τὴν ἐπιστήμην καὶ Λεσχηνόριος ὅταν ἐνεργῶσι καὶ ἀπολαύωσι χρώμενοι τῷ διαλέγεσθαι καὶ φιλοσοφεῖν πρὸς ἀλλήλους. ἔπει δὲ τοῦ φιλοσοφεῖν ἔφη τὸ ζητεῖν <ἀρχὴ τοῦ δὲ ζητεῖν> τὸ θαυμάζειν καὶ ἀπορεῖν, εἰκότως τὰ πολλὰ τῶν περὶ τὸν θεὸν ἔοικεν
 20 αἰνίγμασι κατακεκρῶσθαι, καὶ λόγον τινὰ ποθοῦντα

φιλοτιμήσει deprehensus sum a filiis. Quam sententiam confirmare videntur proxima verba: οὐς εὐθύς — οὐκ ἦν εὐπρεπὲς παράγειν — πάντως ἀκούσαι τι προθυμονομένους 2 παραιτεῖσθαι] DF¹V¹: παραιτεῖσθαι, quod minus ad παράγειν quadrat ib. πάντως] πάντως EVat 3 ἀκούσαι τι] ἀκούσεται Pal ib. παρὰ W: περὶ 5 ὑπὸ] ὑπὲρ BPalV³ ib. ἀνεμνήσθην M 10 ἐδόκει Turnebus: δοκεῖ 15 Λεσχηνόριος Basileensis: λέσχην. ὄριος DE PetV¹. λέσχην. ὄριος F. λέσχην. ὄριος δὲ (δεῖ Aldina) BPalV³ 16 ἀπολαύωσι] ἀπολάβωσι Pet vocis soni causa 17 πρὸς ἀλλήλους — φιλοσοφεῖν] om. PalV propter ὁμοιοτέλετον ib. ἔφη] ἔφ' οἷς PalV³. ἢ ἀρχὴ Cobetus. ἀρχὴ ego ib. τὸ — τὸ] τῷ — τῷ V³ 18 ἀρχὴ τοῦ δὲ ζητεῖν Paton 19 τὸν θεὸν] τῶν θεῶν A^mDFV¹Vat 20 αἰνίγματα Pal ib. ποθοῦντα] ποροῦντα D (volueratne ἀποροῦντα?), supra q scripto i m. rec. (i. e. ποιοῦντα). ποθεῖν PalV³, unde

διὰ τί καὶ διδασκαλίαν τῆς αἰτίας· οἷον ἐπὶ τοῦ πυρὸς
 τοῦ ἀθανάτου, τὸ κάεσθαι μόνον αὐτόθι τῶν ξύλων
 ἐλάτην καὶ δάφνην ἐπιθυμιᾶσθαι, καὶ τὸ δύο Μοίρας
 ἰδρῶσθαι πανταχοῦ τριῶν νομιζομένων, καὶ τὸ μηδε- 5
 μιᾶ γυναικὶ πρὸς τὸ χρηστήριον εἶναι προσελθεῖν·
 D καὶ τὸ τοῦ τρίποδος, καὶ ὅσα τοιαῦτα, τοῖς μὴ παν-
 τάπασιν ἀλόγοις καὶ ἀψύχοις ὑφειμένα δελεάζει καὶ
 παρακαλεῖ πρὸς τὸ σκοπεῖν τι καὶ ἀκούειν καὶ διαλέ-
 γεσθαι περὶ αὐτῶν. ὅρα δὲ καὶ ταυτὶ τὰ προγράμ-
 ματα, τὸ 'γνώθι σαυτόν' καὶ τὸ 'μηδὲν ἄραν', ὅσας 10
 ζητήσεις κενήγηκε φιλοσόφους καὶ ὅσον λόγων πλῆθος
 ἀφ' ἐκάστου καθάπερ ἀπὸ σπέρματος ἀναπέφυκεν· ὧν
 οὐδενὸς ἦρτον οἶμαι γόνιμον λόγων εἶναι τὸ νῦν
 ζητούμενον·

3. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Ἀμμωνίου, Λαμπρίας 15
 ὁ ἀδελφὸς εἶπε 'καὶ μὴν ὃν ἡμεῖς ἀκηκόαμεν λόγον
 E ἀπλοῦς τίς ἐστὶ καὶ κομιδῇ βραχύς. λέγουσι γὰρ ἐκεί-
 νους τοὺς σοφοὺς ὑπ' ἐνίων δὲ σοφιστὰς προσαγορευ-
 θέντας αὐτοὺς μὲν εἶναι πέντε, Χίλωνα καὶ Θαλῆν
 καὶ Σόλωνα καὶ Βίαντα καὶ Πιττακόν· ἐπεὶ δὲ Κλεό- 20
 βουλος ὁ Λινθίων τύραννος, εἶτα Περίανδρος ὁ Κο-
 ρίνθιος, οὐδὲν αὐτοῖς ἀρετῆς μετὸν οὐδὲ σοφίας ἀλλὰ
 δυνάμει καὶ φίλοις καὶ χάρισι καταβιαζόμενοι τὴν

ποθεῖν τοῦ W. λόγον ἔχειν τινὰ ποθοῦντα τὸ διὰ τί R. Ordo
 verborum est ποθοῦντα καὶ λόγον — καὶ διδασκαλίαν
 1 διὰ τί] suspectum ib. πυρὸς τοῦ ἀθανάτου τὸ κ.] om. Pal
 spatio 30 litt. relicto 2 κάεσθαι*: καίεσθαι 4 ἰδρῶσα-
 σθαι ABPetVat 5 εἶναι] in Pal m. pr. om. εἶ spatio re-
 licto, ἐξεῖ supplevit m. sec. 6 τὸ] om. DEF Pal V¹ Vat
 8 σκοπεῖν] σκόπτειν DF¹V¹ ib. καὶ] prius in V add. m. sec.
 9 τὸ πρόγραμμα DPalV 11 φιλοσόφοις E, V¹ (teste Pa-
 tone) ib. ὅσον] unus Pet: ὅσων 13 λόγων Madvigius: λόγον
 ib. τὸ] BDEF Pal V: τὸν APetVat 18 τοὺς φιλοσόφους
 Pal 23 χάριτι E

δόξαν, ἐνέβαλον εἰς τοῦνομα τῶν σοφῶν καὶ τινὰς
 γνώμας καὶ λόγους ἐξέπεμπον καὶ διέσπειρον εἰς τὴν
 Ἑλλάδα τοῖς ὑπ' ἐκείνων λεγομένοις ὁμοίους· δυσχε-
 ράναντας ἄρα τοὺς ἄνδρας ἐξελέγγειν μὲν οὐκ ἐθέλειν
 5 τὴν ἀλαζονεῖαν οὐδὲ φανερῶς ὑπὲρ δόξης ἀπεχθάνε- F
 σθαι καὶ διαμάχεσθαι πρὸς ἀνθρώπους μέγα δυναμέ-
 νους, ἐνταῦθα δὲ συνελθόντας αὐτοὺς καθ' αὐτοὺς
 καὶ διαλεχθέντας ἀλλήλοις, ἀναθεῖναι τῶν γραμμῶν
 ὃ τῆ τε τάξει πέμπτον ἐστὶ καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τὰ πέντε
 10 δηλοῖ, μαρτυρομένους μὲν ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς τὸν θεὸν
 ὅτι πέντ' εἰσί, τὸν δ' ἕκτον καὶ τὸν ἑβδομον ἀποποιου-
 μένους καὶ ἀποβάλλοντας ὡς οὐ προσήκοντας αὐτοῖς.
 ὅτι δ' οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ταῦτα λέγεται, γνοίη τις ἂν
 ἀκούσας τῶν κατὰ τὸ ἱερὸν τὸ μὲν χρυσοῦν *E Λιβίας*
 15 τῆς *Καίσαρος* γυναικὸς ὀνομαζόντων τὸ δὲ χαλκοῦν
 Ἀθηναίων· τὸ δὲ πρῶτον καὶ παλαιότατον τῆ δ' οὐσία 386
 ξύλινον ἐτι νῦν τῶν σοφῶν καλοῦσιν, ὡς οὐχ ἑνὸς
 ἀλλὰ κοινὸν ἀνάθημα πάντων γενόμενον.²

4. Ὁ μὲν οὖν Ἀμμώνιος ἡσυχῇ διεμειδίασεν, ὑπο-
 20 νοήσας ἰδίᾳ τὸν *Λαμπρίαν* δόξῃ κεχρησθαι, πλάττε-
 σθαι δ' ἱστορίαν καὶ ἀκοὴν ἐτέρων πρὸς τὸ ἀνυπεύ-
 θυνον. ἕτερος δὲ τις ἔφη τῶν παρόντων, ὡς ὅμοια

1 ἐνέβαλλον DFV¹ 2 διέσπειρον] διέσπειραν⁰ B. διέ-
 σπειραν DFPalV 3 ὑπ' ἐπ' DV¹ ib. ὁμοίους] BPalV³:
 ὁμοίως ib. δυσχεραίνοντας DPalV 4 ἐθέλει τὴν ἀλαζο-
 νίαν Pet 5 ἀπεχθάνεσθαι καὶ] om. Pal 7 αὐτοῖς] BDPalV:
 ἑαυτοῖς 10 μαρτυρομένους] ita V, v post eo eraso: μαρτυ-
 ρομένους ib. ὑπὲρ αὐτῶν (αὐτῶν Pet)] om. Pal 11 τὸν
 δὲ ἕκτον καὶ τὸν ἑβδομον] Pal: τὸν δὲ ἑβδομον καὶ τὸν ἕκτον
 13 ἀπὸ σκοποῦ] ἀποσκοποῦ D¹, supra α accentum add. m.
 rec. ἀπο σκοποῦ F 14 E] BDFPalV³: εἰ 16 τῆ οὐσία
 δὲ Pal 17 ὡς] BDPalV: om. AEF Pet Vat 18 γινόμενον
 Pet 21 πρὸς τὸ] πρὸς τὸν Pet

ταῦτ' ἐστὶν οἷς πρόφην ὁ Χαλδαῖος ἐφλυάρει ξένος, ἐπὶ μὲν εἶναι τὰ φωνῆν ἰδίαν ἀφιέντα τῶν γραμμῶ-
των, ἐπὶ δὲ τοὺς κινήσιν αὐτοτελῆ καὶ ἀσύνδετον
ἐν οὐρανῷ κινουμένους ἀστέρας· εἶναι δὲ τῇ τάξει
B δεύτερον τό τ' E τῶν φωνηέντων ἀπ' ἀρχῆς καὶ τὸν 5
ἥλιον ἀπὸ σελήνης τῶν πλανήτων· ἠλίφ δ' Ἀπόλλωνα
τὸν αὐτὸν ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντας Ἑλληνας νομίζειν.
'ἀλλὰ ταυτὶ μὲν' ἔφη ἑπαντάπασιν ἐκ πίνακος καὶ
πυλαίας· ὁ δὲ Λαμπρίας ἔλαθεν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἀφ'
ἱεροῦ κινήσας ἐπὶ τὸν αὐτοῦ λόγον· ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖ- 10
νος εἶπεν, οὐδεὶς ἐγίνωσκε Δελφῶν· τὴν δὲ κοινήν
καὶ περιηγητικὴν δόξαν εἰς τὸ μέσον προῆγον, οὔτε
τὴν ὕψιν ἀξιούντες οὔτε τὸν φθόγγον ἀλλὰ τοῦνομα
μόνον τοῦ γράμματος ἔχειν τι σύμβολον.

C 5. "Ἔστι γὰρ" ὡς ὑπολαμβάνουσι Δελφοὶ καὶ τότε 15
προηγοῦν ἔλεγε Νικάνδρος ὁ ἱερεὺς ἄσχημα καὶ
μορφῆ τῆς πρὸς τὸν θεὸν ἐντεύξεως, καὶ τάξιν ἡγε-
μονικὴν ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν ἔχει τῶν χρωμένων ἐκά-
στοτε διαπνυθανομένων, εἰ νικήσουσιν, εἰ γαμήσουσιν,
εἰ συμφέρει πλεῖν, εἰ γεωργεῖν, εἰ ἀποδημεῖν. τοῖς 20
δὲ διαλεκτικοῖς χαίρειν ἔλεγε σοφὸς ὢν ὁ θεός, οὐδὲν
οἰομένοις ἐκ τοῦ 'εἰ' μορίου καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ ἀξιώ-
ματος πρᾶγμα γίνεσθαι, πάσας τὰς ἐρωτήσεις ὑποτε-
ταγμένας τούτῳ καὶ νοῶν ὡς πράγματα καὶ προσιέμε-

5 E] BDF Pal V: εἰ 6 πλανήτων] ita mei quidem
8 ταυτὶ] ταυτὸ D 10 τὸν αὐτοῦ] τὸν αὐτοῦ PetVat. τοῦ
αὐτοῦ A. τὸν αὐτὸν PalV 15 ἔστι γὰρ ὡς] ὡς γὰρ B
ib. καὶ τότε W: καὶ γε B PalV^s. καὶ τε reliqui 16 νίκ. ὁ
ἱερεὺς ἔλεγεν Pal ib. ὄχημα libri: corr. M 17 μορφῆν
DPalV¹ 18 ἔχειν Pal 19 διαπνυθανομένων PalV^s: καὶ
διαπνυθανομένων 20 εἰ ἀποδημεῖν] ἢ ἀποδημεῖν Pal
22 οἰόμενος libri: corr. X ib. εἰ] εἰ BDF PalPetV ib. μο-
ρίου] μωρίου Pal. μόνου W

νος. ἐπεὶ δ' ἴδιον τὸ ἐρωτᾶν ὡς μάντιν ἐστὶν ἡμῖν D
καὶ τὸ εὐχέσθαι κοινὸν ὡς πρὸς θεόν, οὐχ ἦττον
οἴονται τῆς πευστικῆς τὴν εὐκτικὴν τὸ γράμμα περι-
έχειν δύναμιν· ἐὶ γὰρ ὄφελον' φησὶν ἕκαστος τῶν
5 εὐχομένων, καὶ Ἀρχίλοχος

ἐὶ γὰρ ὡς ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβούλης θιγεῖν·

καὶ τοῦ ἐῖθε' τὴν δευτέραν συλλαβὴν <ὥσπερ καὶ τὸ
'θῆν'> παρέλκεσθαι φασιν, οἷον τὸ Σώφρονος

ἄ μᾶ τέκνων θην δευμένα·

10 καὶ τὸ Ὀμηρικόν

ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος·

ἐν δὲ τῷ ἐὶ' τὸ εὐκτικὸν καὶ ἀποχρώντως δηλοῦσθαι·

6. Ταῦτα τοῦ Νικάνδρου διελθόντος <Θέων ἦν ὄς>

— οἶσθα γὰρ δὴ Θεῶνα τὸν ἐταῖρον — ἤρετο τὸν E

15 Ἀμμώνιον, ἐὶ διαλεκτικῇ παρορησίας μέτεστιν οὕτω
περιυβρισμένη ἀκηκονία· τοῦ δ' Ἀμμωνίου λέγειν πα-

1 τὸ] τ' Pet ib. ὡς] accessit ex D ib. μάντιν*: μάν-
τις D, sed ζ in ras. et evanidum. πρὸς μάντιν reliqui
ib. ἡμῖν ἐστὶ B 2 κοινόν] om. Pal 4 εὶ] εἶ DF ib. ὄφε-
λον] V¹, fort. A¹: ὄφελον ABDF Pal Pet V⁵ 5 εὐχομένων]
εὐχῶν Pal ib. Ἀρχίλοχος] vid. Bergk. 2 p. 402 fr. 71 6 εὶ]
εἶ DF ib. ὄς W: ὡς ib. νεοβουλῆς DF ib. θίγειν mei
quidem praeter Pal, qui θέλειν exhibet 7 τοῦ] τὸ Pal
ib. τὴν] τὴν μὲν Paton ib. συλλαβὴν] σὺλ in lac. add. Pal²
ib. ὥσπερ καὶ τὸ 'θῆν' supplevi. Quae Paton supplenda
potius esse censet ego non intellego 8 φασιν] DPal: φησὶν
AEF Pet Vat ib. Σώφρονος] v. Botzon. Fragm. 45 9 ἄ
μᾶ (dorice = ἡ μήτηρ)*: ἄμα libri. ὁμᾶ Valekenarius. ἄ μᾶ-
τηρ Paton. cf. Theocr. 15, 89 μᾶ, πόθεν ὄνθρωπος; ib. θην]
DF Pet: θην ib. δευμένα] DF¹ V¹: δεύμενα Pal V². δευο-
μένα reliqui 10 Ὀμηρικόν] P29 11 ὡς θην] DFPet V:
ὡς θην. 12 εὶ] ε BDF¹ Pal V ib. ἀποχρώντων Pet 13 τοῦ]
om. Pal ib. διελθόντως idem. Post διελθόντος OS ego supplevi
verba Θεῶν ἦν OS 14 τὸν ἐταῖρον] ν ἐτ ex correct. m. pr.
Pal 15 μέτεστιν] μὲν ἐστὶ Pet 16 περιυβρισμένη] iota
subscriptum deest in omnibus ut vid. ib. ἀκηκονία*: ἀκη-

ρακελευομένου καὶ βοηθεῖν, 'ἀλλ' ὅτι μὲν' ἔφη 'δια-
 λεκτικώτατος ὁ θεὸς ἐστίν, οἱ πολλοὶ τῶν χρησμῶν
 δηλοῦσι· τοῦ γὰρ αὐτοῦ δήπουθεν ἐστὶ καὶ λύειν καὶ
 ποιεῖν ἀμφιβολίας. ἔτι δ', ὥσπερ Πλάτων ἔλεγε, χρησμοῦ
 δοθέντος ὅπως τὸν ἐν Δήλῳ βωμὸν διπλασιάσωσιν, ⁵
 ὃ τῆς ἄκρας ἔξεως περὶ γεωμετρίαν ἔργον ἐστίν, οὐ
 τοῦτο προστάττειν τὸν θεὸν ἀλλὰ γεωμετρῆσαι διακε-
 λεύεσθαι τοῖς Ἑλλησιν· οὕτως ἄρα χρησμοὺς ἀμφιβό-
 F λους ἐκφέρων ὁ θεὸς αὖξει καὶ συνίστησι διαλεκτικῆν
 ὡς ἀναγκαίαν τοῖς μέλλουσιν ὀρθῶς αὐτοῦ συνήσειν. ¹⁰
 ἐν δὲ διαλεκτικῇ δήπου μερίστην ἔχει δύναμιν ὁ συν-
 απτικὸς οὐτοσὶ σύνδεσμος, ἅτε δὴ τὸ λογικώτατον
 σχηματίζων ἀξίωμα· πῶς γὰρ ἂν οὐ τοιοῦτο τὸ συν-
 ημμένον <εἴη>, εἰ γε τῆς μὲν ὑπάρξεως τῶν πραγμά-
 των ἔχει καὶ τὰ θηρία γινῶσιν, ἀκολουθῶν δὲ θεωρίαν ¹⁵
 καὶ κρίσιν ἀνθρώπων μόνον παραδέδωκεν ἢ φύσις; ὅτι
 μὲν γὰρ 'ἡμέρα καὶ φῶς ἐστίν' αἰσθάνονται δήπου
 387 καὶ λύκοι καὶ κύνες καὶ ὄρνιθες· ὅτι δ' 'εἰ ἡμέρα
 ἐστὶ, φῶς ἐστίν' οὐδὲν ἄλλο συνήσει πλὴν ἀνθρώπος,

νοία B^{mg}. ἀκηκονῖα DF. ἀνηκόαν A^{mg}. In V erasum est, in
 reliquis deest. Corrigendum vid. νῆ Δί' ἀνήκονστα 1 καὶ]
 om. Pal ib. ἔφη] BDFPalV: ἔφην APetVat 2 τὸν χρη-
 σμὸν Pet 3 δήπουθεν D 4 ἔτι] ἐστὶ id. ib. Πλάτων]
 cf. p. 579c 6 γεωμετρίας DF¹V¹ ib. ἐστὶν ἔργον Pal
 7 τοῦτο] aut addendum aut audiendum μόνον monet R. Equi-
 dem post insequens ἀλλὰ deleui καὶ cum E, cf. p. 579c
 10 ἀναγκαῖα Pet ib. αὐτοῦ] αὐτοῖς F¹. αὐτῶ Pal ib. συν-
 ἦσειν] συνεῖναι PalV³ 11 δήπου] om. B 12 οὐτοσὶ ὁ συν-
 απτικὸς Pal 13 σχηματίζων idem ib. ἂν] accessit ex DFV
 ib. τοιοῦτο τὸ] τοιοῦτω V¹. τοιοῦτως PalV³ 14 εἴη*
 16 μόνον AE, Pet (teste Patone) ib. παραδέδωκεν] DFV:
 παρέδωκεν 17 ib. μὲν Pal ib. καὶ] om EVat ib. αἰσθάν-
 ονται — φῶς ἐστίν] om. D propter ὁμοιοτέλετον 18 δὲ]
 om. FV¹. Elisio et hic et alibi mihi debetur ib. ἡμέρα ἐστὶ
 AFPalVatV. ἡμέρα ἐτι Pet, φῶς omisso. ἡμέρα ἐστὶ φῶς A
 19 οὐδὲν ἄλλο — λήγοντος] om. Pet

ἡγουμένου καὶ λήγοντος ἐμφάσεώς τε καὶ συναρτήσεως
 τούτων πρὸς ἄλληλα καὶ σχέσεως καὶ διαφορᾶς μόνος
 ἔχων ἔννοιαν, ἐξ ᾧν αἱ ἀποδείξεις τὴν κυριωτάτην
 ἀρχὴν λαμβάνουσιν. ἐπεὶ τοίνυν φιλοσοφία μὲν ἐστὶ
 5 περὶ ἀλήθειαν ἀληθείας δὲ φῶς ἀπόδειξις ἀποδείξεως
 δ' ἀρχὴ τὸ συνημμένον, εἰκότως ἢ τοῦτο συνέχουσα
 καὶ ποιούσα δύναμις ὑπὸ σοφῶν ἀνδρῶν τῷ μάλιστα
 τὴν ἀλήθειαν ἡραπηκότι θεῷ καθιερώθη· καὶ μάντις B
 μὲν ὁ θεὸς μαντικὴ δὲ τέχνη περὶ τὸ μέλλον ἐκ τῶν
 10 παρόντων ἢ παρορημένων. οὐδενὸς γὰρ οὐτ' ἀναίτιος
 ἢ γένεσις οὐτ' ἄλογος ἢ πρόγνωσις· ἀλλ' ἐπεὶ πάντα
 τοῖς γεγονόσι τὰ γιγνόμενα τὰ τε γενησόμενα τοῖς
 γιγνομένοις ἔπεται καὶ συνήρηται κατὰ διεξοδὸν ἀπ'
 ἀρχῆς εἰς τέλος περαίνουσιν, ὁ τὰς αἰτίας εἰς ταῦτο
 15 συνδεῖν τε πρὸς ἄλληλα καὶ συμπλέκειν φυσικῶς ἐπι-
 στάμενος οἶδε καὶ προλέγειν

ἴτα τ' ἔόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἔόντα.

καὶ καλῶς Ὅμηρος πρῶτον ἔταξε τὰ παρόντα εἶτα τὸ

2 μόνος] ABDF Pal V: μόνον EPet Vat 3 αἱ] οἱ Pet. καὶ
 B. om. ADFV¹ 4 ἐστὶ περὶ ἀλήθειαν] D: περὶ ἀλήθειαν
 (ἀληθείας Pal.) ἐστὶν 5 δὲ φῶς] δὲ φῶς ἢ Pal. δ' ὄρος
 Paton (δ' ὄρος?). Quidquid est, minime est necessarium
 6 δ' ἀρχὴ] (B)D Pal V: ἀρχὴ AFPet Vat 9 μὲν] om.
 DEFV¹ Vat ib. τέχνη — ἀναίτιος] om. Pal ib. τῶν] om.
 Pet 10 οὐτ' DE: οὐδ' ib. ἀν αἰτίας Pet 13 ἀπαρχῆς
 Pal. 14 περαίνουσα idem ib. ταῦτόν Pal 15 συνδεῖν]
 AB, D² (supra add. v postorius m. sec.), Pal: συνδεῖ D¹F¹V¹.
 συνδεῖν Pet Vat ib. τε] τε καὶ Pal ib. συμπλέκειν] συμ-
 πλέκειν τε D² (ειν in ras. fuerat ut vid. συμπλέκεται). συμ-
 πλέκεται F¹V¹. συμπλέκειν F²V³ 16 οἶδε καὶ] οἶδε V¹. εἰ
 δὲ καὶ F¹. οἶδέ τε καὶ B. καὶ Pal V³, sed ex Pal nihil eno-
 tavit Mauis ib. προλέγειν] ita D², v supra add. m. sec.:
 προλέγει 17 Hom. A 70 ib. τὰ τ' ἔόντα BPal: τὰ τε ὄντα
 ib. ἐσόμενα] AB: ἐσόμενα ib. πρό τ' ἔόντα — τὸ μέλ-
 λον] om. Pal

μέλλον καὶ τὸ παρωχημένον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ὄντος ὁ
 C συλλογισμὸς κατὰ τὴν τοῦ συνημμένου δύναμιν, ὡς
 'εἰ τόδ' ἔστι, τόδε προηγείται' καὶ πάλιν 'εἰ τόδ' ἔστι,
 τόδε γενήσεται.' τὸ γὰρ τεχνικὸν καὶ λογικὸν ὥσπερ
 εἴρηται γνώσις ἀκολουθίας, τὴν δὲ πρόσληψιν ἢ αἰσθη- 5
 σις τῷ λόγῳ δίδωσιν. ὅθεν, εἰ καὶ γλίσχρον εἰπεῖν,
 οὐκ ἀποστρέφομαι τοῦτον εἶναι τὸν τῆς ἀληθείας τρί-
 ποδα τὸν λόγον, ὃς τὴν τοῦ λήγοντος πρὸς τὸ προ-
 ηγούμενον ἀκολουθίαν θέμενος εἶτα προσλαβὼν τὴν
 ὑπαρξιν ἐπάγει τὸ συμπέρασμα τῆς ἀποδείξεως. τὸν 10
 D οὖν Πύθιον, εἰ δὴ μουσικῇ θ' ἤδεται καὶ κύκνων
 φωναῖς καὶ κιθάρας ψόφοις, τί θαυμαστόν ἐστι δια-
 λεκτικῆς φιλίᾳ τοῦτ' ἀσπάζεσθαι τοῦ λόγου τὸ μέρος
 καὶ ἀγαπᾶν, ᾧ μάλιστα καὶ πλείστῳ προσχρωμένους
 ὄρα τοὺς φιλοσόφους; ὁ δ' Ἡρακλῆς, οὐπω τὸν Προ- 15
 μηθέα λελυκῶς οὐδὲ τοῖς περὶ τὸν Χείρωνα καὶ
 Ἄτλαντα σοφισταῖς διειλεγμένος ἀλλὰ νέος ὢν καὶ
 κομιδῇ Βοιωτίας, ἀναιρῶν τὴν διαλεκτικὴν καὶ κατα-
 γελῶν τοῦ 'εἰ' τὸ πρῶτον, τὸ δεύτερον ὑποσπᾶν
 ἔδοξε βία τὸν τρίποδα καὶ διαμάχεσθαι πρὸς τὸν θεὸν 20

4 τῶν γὰρ τεχνικῶν καὶ λογικῶν Pal V^s 5 γνώσιν EPet Vat
 6 γλίσχρον W: αἰσχρὸν 7 ἀποστρέφομαι] BDF: ἀποστρέφο-
 μαι V. ἀποστρέφομαι εἰπεῖν Pal. ἀποτρέφομαι reliqui
 ib. τοῦτον] ABDEFPalPet ceterique omnes ut vid. ut aucto-
 ritate codicum lectio vulgata τοῦτο (Ald. Bas.) careat 8 ὃς]
 ABDEFPalPet: quod igitur in Bas. legitur ὃν alteraque
 lectio ὃ ex errore ortae videntur ib. λέγοντος Pal
 ib. ἠγούμενον BPalV^s 11 δὴ] δ eraso m. sec. D τ scripsit.
 τῇ V. δ' ἢ F¹. δὴ F² Pal Pet omnesque reliqui ut vid.
 ib. μουσικῇ τε] καὶ μουσικῇ DV¹. μουσικῇ Pal. μουσικῇ F¹.
 εἰ διὰ μουσικῆν γε M. A. Wagner. Malim εἰ δὴ μουσικῇ γ'
 ἠδόμενος ἤδεται 14 προσχρωμένους Pet 15 ὁ δ' οὐδ' D
 16 οὐδὲ] οὐ in ras. m. tertia V 18 καὶ] om. Pet 19 εἰ]
 ē libri ib. τὸ δεύτερον] δεύτερον Pal. καὶ τὸ δεύτερον E et
 Emperius: 'si primum, est et secundum'

ὑπὲρ τῆς τέχνης· ἐπεὶ προῖών γε τῷ χρόνῳ καὶ οὗτος E
 ἔοικε μαντικώτατος ὁμοῦ γενέσθαι καὶ διαλεκτικώτατος.

7. Πανσαμένου δὲ τοῦ Θέωνος, Εὔστροφον Ἀθη-
 ναῖον οἶμαι τὸν εἰπόντα εἶναι πρὸς ἡμᾶς ὄρῳς, ὡς
 5 ἀμύνει τῇ διαλεκτικῇ Θεῶν προθυμῶς, μονονοῦ τὴν
 λεοντήν ἐπενδυσάμενος; οὕτως οὐδ' ὑμᾶς τοὺς πάντα
 συλλήβδην πράγματα καὶ φύσεις καὶ ἀρχὰς θεῶν
 ὁμοῦ καὶ ἀνθρωπίνων ἐν ἀριθμῷ τιθεμένους, καὶ
 πολὺ μάλιστα τῶν καλῶν καὶ τιμίων τοῦτον ἡγεμόνα
 10 ποιούμενους καὶ κύριον, εἰκὸς ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλ'
 ἀπάρξασθαι τῷ θεῷ τῆς φίλης μαθηματικῆς, αὐτὸ μὲν F
 ἐφ' ἑαυτοῦ μήτε δυνάμει μήτε μορφῇ <μηδὲν διαφέ-
 ρειν> μήτε τῷ ῥήματι τὸ E τῶν ἄλλων στοιχείων
 ἡγουμένους, ὡς δὲ μεγάλου πρὸς τὰ ὅλα καὶ κυρίου
 15 σημεῖον ἀριθμοῦ τετιμηῆσθαι τῆς πεμπάδος, ἀφ' οὗ
 τὸ ἀριθμεῖν οἱ σοφοὶ πεμπάζειν ὠνόμαζον.' ταῦτα δὲ
 πρὸς ἡμᾶς ἔλεγεν οὐ παίζων ὁ Εὔστροφος, ἀλλ' ἐπεὶ

1 οὗτος] οὕτως AFPetVat 4 εἶναι] καὶ Pet 5 μο-
 νονοῦ] ADPalPetV: μόνον οὐ F et reliqui 6 οὕτως W:
 οὐπω ib. οὐδ' οὐ δι' Pet ib. ὑμᾶς R: ἡμᾶς ib. πάντα]
 πάντας DF¹V¹ 8 ἀνθρωπίνων] PalV¹: ἀνθῶν Pet. ἀνθρω-
 πείων reliqui 9 τοῦτον] τούτων AFPetVat 10 εἰκὸς
 Exemplum Turnebi: εἰδῶς 11 μαθηματικῆς] μαθητικῆς F¹,
 supra add. βουλομένους F² ib. αὐτὸ] DF¹V¹: βουλομένους
 (βουλομένοις Pal) αὐτὸ ABEPetPalV⁰. βουλομένης αὐτὸ Paton,
 ubi βουλομένης primo cum participio deinde cum infinitivo
 coniungitur 12 ἐφ'] ἀφ' PalV³ ib. MHδὲν διαφέρειν
 MHτε scripsi: μήτε 13 τὸ E] DFPetV: τῷ ε̄ 14 ἡγου-
 μένους*: ἡγούμενος DF¹V¹. διαφέρειν ἡγουμένους F²PalPetV³
 reliqui ib. καὶ] accessit ex PalV³ 15 τετιμηῆσθαι] BDF¹V¹:
 τετιμειῆσθαι Pet. προτετιμηῆσθαι reliqui ib. πεμπάδος] F¹V:
 πεντάδος E. πεμπτάδος reliqui. In D fuerit πεμπάδος aut
 πεμπτάδος, sed m. altera rasura effecit πεμπτάδος 16 πεμ-
 πάζειν] D¹FPalPetV reliqui: πεντάζειν D²E ib. πεντάζειν
 οἱ σοφοὶ E

τηνικαῦτα προσεκέειμην τοῖς μαθήμασιν ἐμπαθῶς, τάχα δ' ἔμελλον εἰς πάντα τιμήσειν τό 'μηδὲν ἄγαν' ἐν Ἀκαδημαίᾳ γενόμενος.

8. Εἶπον οὖν κάλλιστα τὸν Εὐστροφον τῷ ἀριθμῷ λύειν τὴν ἀπορίαν. 'ἐπεὶ γάρ' ἔφην 'εἰς τὸ ἄρτιον 5
388 νενεμημένου παντὸς ἀριθμοῦ καὶ τὸ περιττὸν ἢ μὲν μονὰς ἀμφοτέρων ἐπίκοινός ἐστι τῇ δυνάμει (διὸ καὶ προστιθεμένη τὸν μὲν περιττὸν ἀριθμὸν ἄρτιον ποιεῖ τὸν δ' ἄρτιον περιττόν) ἀρχὴν δὲ τοῦ μὲν ἀρτίου τὰ δύο τοῦ δὲ περιττοῦ τὰ τρία ποιοῦνται, τὰ δὲ πέντε 10
γεννᾶται τούτων πρὸς ἀλλήλους μιγνυμένων· εἰκότως ἔσχηκε τιμὴν πρῶτος ἐκ πρώτων ἀποτελούμενος καὶ γάμος ἐπωνόμασται τῇ τοῦ ἀρτίου πρὸς τὸ θῆλυ περιττοῦ δ' αὖ πρὸς τὸ ἄρρεν ὁμοιότητι· ταῖς γὰρ εἰς ἴσα τομαῖς τῶν ἀριθμῶν, ὁ μὲν ἄρτιος πάντη διυστά- 15
μενος ὑπολείπει τινὰ δεκτικὴν ἀρχὴν οἷον ἐν ἑαυτῷ
B καὶ χώραν, ἐν δὲ τῷ περιττῷ ταῦτό παθόντι μέσον ἀεὶ περιέσσι τῆς νεμήσεως γόνιμον· ἢ καὶ γονιμώτερός ἐστι τοῦ ἑτέρου, καὶ μιγνύμενος ἀεὶ κρατεῖ κρατεῖται δ' οὐδέποτε· γίγνεται γὰρ ἐξ ἀμφοῖν κατ' οὐδεμίαν 20

2 δ' ἔμελλον R: δὲ μέλλον 3*: ἀκαδημαίᾳ 6 νενεμη-
μένου] μεμνημένου D ib. περιττόν] om. DF¹V¹, unde ἀριθ-
μὸν a Plutarcho alienum putat Paton. In F m. altera supra
scr. περιττόν 8 ποιεῖν Pet 10 ποιοῦνται] ADEFPetVat,
fort. V¹: ποιεῖ BPalV³. Sed in DF i posterius α litterae con-
tinuatio potius esse vid. 13 ἐπωνόμασται] BDV: ἀπὸννόμα-
σται sic F. ἀπὸννόμασται AVat, Pet (teste Patone) ib. δέ]
τε PalV³. Fort. τοῦ περιττοῦ δ' αὖ 15 τομαῖς] τιμαῖς Pal
16 ἀρχὴν] ῥαγὴν Paton. Sed dici debuit οἷον ῥαγὴν qui-
dem. Malim διογὴν οἷον ὀδὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ χώραν. cf. p. 429 d.
1027 e 17 ταῦτό*: τὸ αὐτὸ 18 ἀεὶ] in F ἀεὶ exhibit m.
altera, αὐτὸ m. pr. Unde conicio ἀεὶ τι ib. περιέσσι F¹
ib. γόνιμον] μόριον Emperius ib. ἢ] ἢ DF¹. ἢ Pet ib. καὶ]
DPalV: om. AFPetVat 20 κατ' οὐδεμίαν] κατὰ τοῦδε
μίαν DF. κα 2 litt. τ (hoc add. m. tertia) οὐδεμίαν V

μῖξιν ἄρτιος ἀλλὰ κατὰ πάσας περιττός. ἔτι δὲ μάλλον
 αὐτὸς ἐπιβάλλων αὐτῷ καὶ συντιθέμενος δείκνυσι τὴν
 διαφορὰν ἐκάτερος· ἄρτιος μὲν γὰρ οὐδείς ἀρτίῳ
 συνελθὼν περισσὸν παρέσχεν οὐδ' ἐξέβη τὸ οἰκεῖον
 5 ὑπ' ἀσθενείας ἄγονος ὢν ἐτέρου καὶ ἀτελής, περισσοί
 δὲ μιγνύμενοι περισσοῖς ἀρτίους πολλοὺς διὰ τὸ πάντῃ C
 γόνιμον ἀποτελοῦσι. τὰς δ' ἄλλας οὐκ ἂν τις ἐν
 καιρῷ νῦν ἐπεξίοι δυνάμεις καὶ διαφορὰς τῶν ἀριθ-
 μῶν. ὡς οὖν ἄρρενός τε τοῦ πρώτου καὶ θήλειος
 10 ὁμιλίᾳ τὰ πέντε γιγνόμενα γάμον οἱ Πυθαγόρειοι
 προσείπον. ἔστι δ' ἡ καὶ φύσις λέλεκται τῷ περὶ
 αὐτὸν πολλαπλασιασμῷ πάλιν εἰς ἑαυτὸν περαίνων.
 ὡς γὰρ ἡ φύσις λαβοῦσα πυρὸν ἐν σπέρματι καὶ
 χεαμένη πολλὰ μὲν ἐν μέσῳ φύει σχήματα καὶ εἶδη,
 15 δι' ὧν ἐπὶ τέλος ἐξάγει τοῦργον, ἐπὶ πᾶσι δὲ πυρὸν
 ἀνέδειξεν ἀποδοῦσα τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ τέλει τοῦ παν-
 τός· οὕτω τῶν λοιπῶν ἀριθμῶν, ὅταν αὐτοὺς πολλα-
 πλασιάσωσιν, εἰς ἐτέρους τελευτώντων τῇ ἀυξήσει,
 μόνος ὁ τῶν πέντε καὶ ἕξ γενόμενοι τοσαντάκις αὐτοὺς D
 20 ἀναφέρουσι καὶ ἀνασφῆζουσιν. ἐξάκις γὰρ τὰ ἕξ τρια-

1 πᾶσαν Pal ib. ἔτι] BDFPalV: ἔστι AEVat, Pet
 (teste Patone) 2 αὐτὸς] om. Pal ib. αὐτῷ BV³: ἑαυτῷ
 Pal. αὐτῷ reliqui 3 ἀρτία συνελθὼν οὐδείς Pal 5 ἀπό-
 γονος libri: corr. X ib. καὶ] om. F¹ 8 νῦν] om. F
 9 τε τοῦ] BPalV³: τὸ τοῦ DF. τοῦ reliqui 10 ὁμιλίᾳ W:
 ὁ μὴ διὰ D et ut vid. V¹. ὁ μὴ δια F¹. ὁμοίῳτῃ reliqui
 ib. τὰ] om. F¹ 11 ἡ] ἡ DF¹V¹ 12 αὐτὸν] V³ (teste
 Patone): αὐτὸν ib. πολλαπλασιασμῷ] PalV³: πολυπλασιασμῷ
 ib. καὶ πάλιν D 13 ἐκ σπέρματος Pal 14 χεαμένη]
 χθαμένη FPetVat atque ut vid. V¹, nam ε prius in ras. scr.
 m. tertia. χ 2 litt. αμένη E ib. φύει] φύσει DV¹
 15 τέλος] τέλει F¹ ib. *: τὸ ἔργον 17 οὕτως DFPetV
 ib. αὐτοὺς] V³: αὐτοὺς etiam B 19 PalV³: γενόμενος 20 τὰ ἕξ]
 iidem: τὸ ἕξ ib. τριακονταῖξ] λξ Pal ib. τριακονταῖξ — τῶν ἕξ]
 om. EVat propter ὁμοιοτέλετον. Exhibet Pet in margine m. pr.

κονταῖξ καὶ πεντάκις τὰ πέντε εἰκοσιπέντε γίννεται. καὶ πάλιν ὁ μὲν τῶν ἕξ ἅπαξ τοῦτο ποιεῖ καὶ μοναχῶς αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ τετραγώνου γιγνόμενος· τῇ δὲ πεμπάδι καὶ τοῦτο μὲν συμβέβηκε κατὰ πολλαπλασιασμόν, ἰδίως δὲ τὸ κατὰ σύνθεσιν ἢ ἑαυτὴν ἢ τὴν 5 δεκάδα ποιεῖν παρὰ μέρος ἐπιβάλλουσιν αὐτῇ, καὶ τοῦτο γίννεσθαι μέχρι παντός, ἀπομιμονμένου τοῦ ἀριθμοῦ τὴν τὰ ὅλα διακοσμοῦσαν ἀρχήν. ὡς γὰρ ἐκείνην φυλάττουσαν ἐκ μὲν ἑαυτῆς τὸν κόσμον ἐκ δὲ τοῦ κόσμου πάλιν αὖ ἑαυτὴν ἀποτελεῖν 'πυρὸς τ' ἀντ- 10

1 εἰκοσιπέντε] κῆ Pal 2 μοναχὸς Pet 3 ἀφ'] ἐφ'
 DV¹ ib. γενόμενος Pet 4 πεμπάδι*: πεντάδη Pet. πεν-
 τάδι ceteri ib. κατὰ] καὶ κατὰ Pet ib. πολλαπλασιασμόν
 BPalV³: πολεπλασιασμόν Pet. πολυπλασιασμόν reliqui
 5 ἢ ἑαυτὴν Stegmannus: ἑαυτὴν PalV³. καθ' ἑαυτὴν DFPetV¹
 reliqui ib. ἢ] DF¹PalPetV: ἢ ib. τὴν* 6 ποιεῖν]
 APalV³: ποιεῖ. Quae coniecit Paton ἰδίως δὲ τε κατὰ σύν-
 θεσιν δεκάδι μὲν αὐτὴν τῇ δὲ δεκάδα ποιεῖν παρὰ μέρος ἐπι-
 βαλλούσαις αὐτῇ difficilia sunt ad intellegendum, *Ἀηλιον δεό-
 μενα κολυμβητοῦ* ib. ἐπιβαλλούση ἑαυτὴν scripsi cum Mad-
 vigio, nam ante spiritum asperum tolerabilis est hiatus: ἐπι-
 βαλλούσης (ἐπιβαλούσης Pet) ἑαυτῇ (αὐτῇ PalPet). In D post
 ἢ una littera erasa. ἐπιβάλλουσιν ἑαυτῇ corr. Emperius
 9 φυλάττουσαν] διαλλάττουσαν M. πλάττουσαν Bernaysius. ἐν-
 αλλάττουσαν Madvigius. Ante φυλάττουσαν lacunam indicavit
 R et signavit Paton supplens ὡς γὰρ ἐκείνην <φαρὲν τελείαν
 ἑαυτὴν καὶ αὐτάρχη> φυλάττουσαν. Sed nihil opus. Satis est
 pro φυλάττουσαν scribere φασὶ διαλλάττουσαν ib. μὲν] μέ-
 νον D 10 αὖ] APet: ἀφ' Vat. ἐφ' DEF, fort V¹; om.
 BPalV³, del. Stegmannus ib. τ'] accessit ex BPalV³.
 Malim δ' ib. ἀνταμοιβῆ τὰ scripsi: ἀνταμοίβηται aut ἀντα-
 μοίβηται D, nam ι posterior continuatio α litterae esse potest.
 ἀνταμοίβηται FV¹. ἀνταμοίβηται ceteri. Locos Heracliteos
 vid. apud Bywater. p. 10 fr. XXII. Ex omnibus autem locis
 apparet Heraclitum dixisse πυρὸς ἀμοιβῆ τὰ πάντα. Unde
 coniectura ἀνταμοιβῆ τὰ πάντα apud Plut. certa esse vid.
 Vox autem ἀνταμοίβηται, quam Paton ut 'ipsius Heracliti'
 scripturam recepit, graeca esse non potest. Verbum ἀνταμοι-
 βεῖν inauditum est et esset sane superfluum

αμοιβή τὰ πάντα' φησὶν ὁ Ἡράκλειτος 'καὶ πῦρ ἀπάν- E
των, ὅκωσπερ χρυσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων χρυσός·'
οὕτως ἢ τῆς πεμπάδος πρὸς ἑαυτὴν σύνοδος οὐδὲν
οὔτ' ἀτελεῖς οὔτ' ἀλλότριον γεννᾶν πέφυκεν ἀλλ' ὠρι-
5 σμένεας ἔχει μεταβολάς· ἢ γὰρ αὐτὴν ἢ τὴν δεκάδα
γεννᾷ, τουτέστιν ἢ τὸ οἰκτεῖον ἢ τὸ τέλειον.'

9. 'Ἐὰν οὖν ἐρηταί τις τί ταῦτα πρὸς τὸν Ἀπόλ-
λωνα, φήσομεν οὐχὶ μόνον ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Διόνυ-
σον, ᾧ τῶν Δελφῶν οὐδὲν ἦττον ἢ τῷ Ἀπόλλωνι F
10 μέτεστιν. ἀκούομεν οὖν τῶν θεολόγων τὰ μὲν ἐν
ποιήμασι τὰ δ' ἄνευ μέτρου λεγόντων καὶ ὑμνούντων,
ὡς ἄφθαρτος ὁ θεὸς καὶ αἰδῖος πεφυκώς, ὑπὸ δὴ
τινος εἰμαρομένης γνώμης καὶ λόγου μεταβολαῖς ἑαυτοῦ
χρώμενος, ἄλλοτε μὲν εἰς πῦρ ἀνήψε τῇ φύσει πάνθ'
15 ὁμοιώσας πᾶσιν, ἄλλοτε δὲ παντοδαπὸς ἐν τε μορφαῖς
καὶ ἐν πάθεισι καὶ δυνάμεσι διαφόροις γιγνόμενος, ὡς
γίγνεται νῦν, κόσμος ὀνομάζεται δὲ τῷ γνωριμωτάτῳ

1 ὁ] om. Pal 2 ὅκωσπερ*: ἐκ ὅσπερ D. ἐκ ὅσπερ F¹V¹.
ὅσπερ reliqui 3 πεμπάδος*: πεντάδος 5 αὐτὴν V³: αὐ-
τὴν 9 Δελφῶν] ἀδελφῶν F¹ 10 μέτεστιν] πέφυκεν D
ib. οὖν] malim γοῦν aut δ' οὖν 14 εἰς*: εἰς quod om. Pal.
Opponitur quod paulo post legitur παντοδαπός. cf. p. 16, 2:
'Ἀπόλλωνά τε τῇ μονώσει — καλοῦσι ib. πῦρ] om. Pal
ib. τῇ φύσει] τὴν φύσιν R male 16 ὡς γίγνεται νῦν] γίγνε-
ται μὲν R. γίγνεται ὡς νῦν W 17 κόσμος] ἐκόσμησεν Paton:
'sc. τὴν φύσιν quod idem valet atque ἑαυτόν'. Sed neque τὴν
φύσιν audiri potest neque ἑαυτόν; neque his positis quid
sit ἐκόσμησε τὴν φύσιν facile intellegitur. Mitto quod τὸ
γνωριμωτάτον τῶν ὀνομάτων si θεός est, adversantur insequen-
tia (κρυπτόμενοι δὲ τοὺς πολλοὺς κτλ); sed non est, nemo enim
in enuntiatō: ὁ θεός — ὀνομάζεται τῷ γνωριμωτάτῳ τῶν ὀνο-
μάτων facile sibi persuadēbit τὸ γνωρ. τῶν ὀνομάτων esse θεός.
Neque eius opinionem confirmant insequentis cap. 10 verba:
ἄλλον δ' ὅτι συνοικειοῦσιν κτλ (p. 389c) quae tamen delevit
nulla ratione interiore addita. Neque apparet cur deus
κόσμος appellari non potuerit. Contra et h. l. Apollo ut δια-

τῶν ὀνομάτων. κρυπτόμενοι δὲ τοὺς πολλοὺς οἱ σοφώ-
 τεροι τὴν μὲν εἰς πῦρ μεταβολὴν Ἀπόλλωνά τε τῆ
 389μονώσει Φοῖβόν τε τῷ καθαρῷ καὶ ἀμιάντῳ καλοῦσι.
 τῆς δ' εἰς πνεύματα καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἄστρα καὶ

κοσμῶν intellegitur (cf. p. 17, 1 διακοσμήσεως) et paulo post s.
 fin. cap. verbis ὕπερ τρία πρὸς ἕν, τοῦτο τὴν διακόσμησιν ὀλό-
 μενος — εἶναι huc respicitur. Vox autem κόσμος h. l. idem
 valere atque κομητής, κομητήω videtur vel ex eo quod
 κόσμος ut διακοσμῶν magistratus Cretensibus erat, unde κο-
 μεῖν 'eo magistratu fungi'. cf. Aristot. p. 1272, 4: οἱ μὲν
 γὰρ ἔφοροι τὴν αὐτὴν ἔχουσι δύναμιν τοῖς ἐν τῇ Κρήτῃ καλου-
 μένοις κόσμοις, πλὴν οἱ μὲν ἔφοροι πέντε τὸν ἀριθμὸν οἱ δὲ
 κόσμοι δέκα εἰσὶν et paulo post (lin. 33): ἐνταῦθα δ' οὐκ ἐξ
 ἀπάντων αἰροῦνται τοὺς κόσμους ἀλλ' ἕκ τινων γενῶν, καὶ
 τοὺς γέροντας ἐκ τῶν κεικοσμηκότων (= γεγενημένων κόσμων).
 Consimiliter κομηταί erant Atheniensibus magistratus τῆς
 τῶν ἐφήβων ἐδαξίας προνοοῦντες cf. κομητήω, κομητεύω,
 κομίσοντες. vid. Thesaurus s. v. Sophocl. Aiac. 1103 οὐδ' ἔσθ'
 ὅπως σοὶ τόνδε κομηῆσαι πλέον ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός. Antig. 677
 οὗτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμονμένοις (= τοῖς ὑπὸ τῶν κόσμων
 παραγγελλομένοις). Quibus expositis non apparet cur deus
 κόσμος ut διακοσμῶν appellari non potuerit. Sed ex parte
 altera Stoicis deum esse κόσμον res nota est, cf. Stob. Eclog.
 I 21, 5 (p. 446): λέγεται δ' ἑτέρως κόσμος ὁ θεός, καθ' ὃν ἡ
 διακόσμησις γίνεται καὶ τελειοῦται, ubi ἑτέρως corr. Krische
 (Theol. Lehre p. 424) pro ἑτερος coll. Pseudo-Aristot. p. 391, 10²:
 λέγεται δὲ καὶ ἑτέρως κόσμος ἡ τῶν ὄλων τάξις τε καὶ δια-
 κόσμησις ὑπὸ θεῶν τε καὶ διὰ θεῶν φυλαττουμένη. Ex multis
 locis unum laudandum puto, Diog. La. VII, 137: λέγουσι δὲ
 κόσμον τριχῶς· αὐτόν τε τὸν θεὸν τὸν ἐκ τῆς ἀπάσης οὐσίας
 ἰδίως ποιόν, ὃς δὴ ἀφθαρτός ἐστι καὶ ἀγέννητος δημιουργὸς ὢν
 τῆς διακοσμήσεως, κατὰ χρόνον τινὰς περιόδους ἀναλίσκων εἰς
 ἑαυτὸν τὴν ἅπασαν οὐσίαν καὶ πάλιν ἐξ ἑαυτοῦ γεννῶν· καὶ
 αὐτὴν δὲ τὴν διακόσμησιν τῶν ἀστέρων κόσμον εἶναι λέγουσι·
 καὶ τρίτον τὸ συνεστηκὸς ἐξ ἀμοιβῶν. καὶ ἐστὶ κόσμος ἡ ὁ
 ἰδίως ποιὸς τῆς τῶν ὄλων οὐσίας, ἡ — — σύστημα ἐξ οὐρανοῦ
 καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν τούτοις φύσεων, ἡ σύστημα ἐκ θεῶν καὶ
 ἀνθρώπων καὶ τῶν ἕνεκα τούτων γεγονότων. Alios locos vid.
 apud Krische l. l. praecipueque apud Zellerum Die Philos. d.
 Griechen III³ 1 p. 147 sq. ib. δὲ] del. Emperius. scr. vid. δὴ
 aut quidem per anaphoram: κόσμος ὀνομάζεται μὲν ὀνομάζεται
 δὲ τῷ γν. τῶν ὄν. 4 πνεύματα] πνεύμα τε M, quam coniec-
 turam falsam esse ostendit etiam τε καὶ

φυτῶν ζώων τε γενέσεις τροπῆς αὐτοῦ καὶ διακοσμῆ-
 σεως τὸ μὲν πάθημα καὶ τὴν μεταβολὴν διασπασμὸν
 τινα καὶ διαμελισμὸν αἰνίττονται· Διόνυσον δὲ καὶ
 Ζαργρέα καὶ Νυκτέλιον καὶ Ἰσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζουσι,
 5 καὶ φθορὰς τινας καὶ ἀφανισμοὺς οἱ τὰς ἀναβιώσεις
 καὶ παλιγγενεσίας, οἰκεῖα ταῖς εἰρημέναις μεταβολαῖς
 αἰνίγματα καὶ μυθεύματα περαίνουσι· καὶ ἄδουσι τῷ
 μὲν διθυραμβικὰ μέλη παθῶν μεστὰ καὶ μεταβολῆς
 πλάνην τινὰ καὶ διαφόρησιν ἐχούσης·

10 ἑμιξοβόαν γὰρ Αἰσχύλος φησί ἑπρέπει
 διθύραμβον ὀμαρτεῖν
 σύγκωμον Διονύσῳ·

B

τῷ δὲ παιᾶνα, τινὰ τεταγμένην καὶ σώφρονα μοῦσαν.
 ἀγῆρων τε τοῦτον αἰεὶ καὶ νέον ἐκείνον δὲ πολυειδιῇ
 15 καὶ πολύμορφον ἐν γραφαῖς καὶ πλάσμασι δημιουργοῦσι·
 καὶ ὅπως τῷ μὲν ὁμοιότητα καὶ τάξιν καὶ
 σπουδὴν ἄκρατον, τῷ δὲ μεμιγμένην τινὰ παιδιᾶ
 καὶ ὕβρει καὶ σπουδῇ καὶ μανίᾳ προσφέροντες ἀνω-
 μαλίαν,

5 ἀφανισμοὺς] ἐμφανισμοὺς Herwerdenus. ἀναφανισμοὺς
 Madvigius. sed cf. p. 371 b ib. οἱ τὰς] AD: οἱ τὰς V¹. οἱ
 τὰς BEFPalPetVatV³. εἶτα δ' Stegmannus. Sed scrib. vid.
 ὄντας cum Madvigio ib. ἀναβιώσεις Amyotus: ἀποβιώσεις
 cf. p. 364 f 10 Αἰσχύλος] v. Nauck. p. 106 fr. 355 IV
 12 σύγκωμον Tyrwhittius. σύγκωνον PetVat. σύγγωνον E. σύγ-
 κωνον ceteri 13 τινὰ] accessit ex Pal. τεταγμένην τινα
 (I. τινὰ) scr. Paton sed non opus, cf. ex. c. p. 1005 b: ἀλλ' ἡ μὲν
 λίθος τινὰς ἀποροῦς ἐξήσιν ἐμβριθεῖς. Vit. Anton. c. 26:
 εὐθὺς οὖν τινα βουλόμενος ἐνκόλιαν ἐπιδείκνυσθαι ib. τε-
 ταγμένον E 14 ἀγῆρων*: ἀγῆρων libri, nisi quod in D post
 ω una littera erasa 17 παιδιᾶ καὶ ὕβρει καὶ σπουδῇ καὶ
 μανίᾳ PalV³: παιδιᾶν καὶ ὕβριν καὶ σπουδὴν καὶ μανίαν
 18 προσφέροντες*: προσφέροντες

ἑΰιον ὄρσιγύναικα
μαινομέναις Διόνυσον
ἀνθέοντα τιμαῖς

ἀνακαλοῦσιν, οὐ φανύλως ἑκατέρας μεταβολῆς τὸ οἰκείον λαμβάνοντες. ἐπεὶ δ' οὐκ ἴσος ὁ τῶν περιόδων ἐν 5
C ταῖς μεταβολαῖς χρόνος, ἀλλὰ μείζων ὁ τῆς ἑτέρας ἢν
'κόρον' καλοῦσιν, ὁ δὲ τῆς 'χρησιμοσύνης' ἐλάττων, τὸ κατὰ λόγον τηροῦντες ἐνταῦθα τὸν μὲν ἄλλον ἐνιαυτὸν παιᾶνι χρῶνται περὶ τὰς θυσίας, ἀρχομένου δὲ χειμῶνος ἐπεγείραντες τὸν διθύραμβον τὸν δὲ 10 παιᾶνα καταπαύσαντες, τρεῖς μῆνας ἀντ' ἐκείνου τοῦτον κατακαλοῦνται τὸν θεόν· ὅπερ τρία πρὸς ἐν οὐσία, τοῦτο τὴν διακόσμησιν οἰόμενοι χρόνῳ πρὸς τὴν ἐκπύρωσιν εἶναι.

10. Ἄλλα ταῦτα μὲν ἱκανοῦ καιροῦ μᾶλλον ἀπο- 15
μεμήκνυται· δῆλον δ' οὖν ὅτι συνοικειοῦσιν αὐτὸν οἱ

1 εΰιον ὄρσιγύναικα R: εΰιονόρει γυναῖκα DF. εΰιον ὄρει-
γύναικα (ὄρειγυναῖκα Paton) reliqui. cf. Bergk. 3 p. 730 fr. 131

2 μαινομέναις] μεμομέναις D. μαινομέναις F. μενομένας E
3 ἀνθέοντα] cf. p. 607c. 671c. Ceteroquin fragm. distinguendum vid. hunc in modum: εΰιον ὄρσιγύναικα | μαινομέναις Διόνυσον | ἀνθέοντα τιμαῖς 4 ἀνακαλοῦσιν] cf. p. 364f. 671e

7 κόρον — χρησιμοσύνης] cf. Zeller. Die Phil. d. Gr. I p. 641. Bywater. p. 11 fr. XXIV. Deinde cf. Psyche v. Erwin Rohde. p. 341, 3 8 κατὰ λόγον] κατὰ λόγον DV¹. καταλόγον F¹

12 κατακαλοῦνται] ἀνακαλοῦνται BPalV³ ib. τρία πρὸς ἐν] ἐν πρὸς τρία Zeller. Malim τρία πρὸς ἐννέα, nam τρία primum locum obtineat necesse est propter proxime praegressum τρεῖς ib. οὐσία Paton: οὔσα DF, eius loco lac. 3—4 litt. in V.

Sed fort. in οὔσα abierit vocis ἐν—νέα altera pars VEA (= ΣCA) 13 οἰόμενοι] οἰόμενα DV¹. οἰόμενοι F 16 δῆλον δ' οὖν ὅτι συνοικειοῦσιν — ὡς τὸν κόσμον] seclisuit Paton perperam; his enim verbis non solum summa et conclusio continetur sermonis praegressi, quem ut demonstraret numerum quinarium necessitate magna Apollinem attingere intulit, sed etiam insequentis orationis initium efficitur. Qualis sit haec

τὴν πεμπαδα, νῦν μὲν αὐτὴν ἑαυτὴν ὡς τὸ πῦρ αὐθις
 δὲ τὴν δεκάδα ποιούσαν ἐξ ἑαυτῆς ὡς τὸν κόσμον. D
 τῆς δὲ δὴ μάλιστα κεχαρισμένης τῷ θεῷ μουσικῆς οὐκ
 οἴομεθα τούτῳ τῷ ἀριθμῷ μετεῖναι; τὸ γὰρ πλείστον
 5 ὡς ἐνὶ εἰπεῖν ἔργον ἀρμονικῆς περὶ τὰς συμφωνίας
 ἐστίν. αὐταὶ δ' ὅτι πέντε καὶ οὐ πλείους, ὁ λόγος
 ἐξελέγχει τὸν ἐν χορδαῖς καὶ τρυπήμασι ταῦτα θηρᾶν
 ἀλόγως τῇ αἰσθήσει βουλόμενον. πᾶσαι γὰρ ἐν λόγοις
 τὴν γένεσιν ἀριθμῶν λαμβάνουσι· καὶ λόγος ἐστὶ τῆς
 10 μὲν διὰ τεσσάρων ἐπίτριτος, τῆς δὲ διὰ πένθ' ἡμιόλιος,
 διπλάσιος δὲ τῆς διὰ πασῶν, τῆς δὲ διὰ πασῶν καὶ
 διὰ πέντε τριπλάσιος, τῆς δὲ δις διὰ πασῶν τετρα-

necessitas verba illustrent, quae Paton quippe quae suam con-
 iecturam ἐκόσμησεν pro κόσμος refellerent delevit ib. δῆλον
 δ' οὖν*: δῆλον ib. ὅτι*: ὁ D. ὁ FV¹. δὲ ὅτι ceteri
 ib. συνοικεῖουσιν] ABDFFalV. συνοικεῖουσιν Pet. De ceteris
 nihil affirmare possum ib. αὐτὸν οἱ (οἱ Pal)] αὐτῷ M recte
 ad sententiam. αὐτῷ ἐνιοι Paton, quae hiatus laborant. Con-
 icio Ἀπόλλωνι 1*: πεντάδα ib. αὐτῷ] PalV²: αὐτῷ
 Pet. αὐτῷ ceteri 2 κόσμον] DF¹V¹. add. λέγοντες F² supra,
 V²mg, F Pal Pet reliqui 5 ἐνὶ] ἐνὶ Camerarius. cf. p. 537c:
 δι' ἐνός (sc. ἔπος) ἔφρασεν et meam adnotationem. ἔπος
 idem. del. Stegmannus 7 cf. Plat. Rep. p. 531 b ib. τὸν
 — βουλόμενον] τῶν — βουλομένων BPalV² 9 ἀριθμῶν] BD:
 ἀριθμῶι F. ἀριθμῷ PalPetVat reliqui 10 τεσσάρων] BDV:
 τετάρων 11 δὲ τῆς] διὰ τῆς DF¹V¹. 12 τῆς δὲ δις] τὴν
 δις DF¹V¹ ib. τετραπλάσιος] hoc om. D, in textu add. F²,
 in mg. scripsit V². Reliqui exhibent quae dedi verba τῆς δὲ
 δις διὰ πασῶν τετραπλάσιος, quae ut interpolata del. Paton,
 oblitus h. l. de numero quinario agi, qui non exit his verbis
 deletis; quae si etiam deessent, supplenda erant. Sed ut
 nullus scrupulus relinquantur, monendum est in vetustioribus
 codicibus fuisse videri haec: τριπλάσιος, καὶ τετραπλά-
 σιος τῆς δις διὰ πασῶν. ἦν δὲ ταύταις cett. ex quibus post-
 quam verba καὶ τετραπλάσιος intercidissent, reliqua cum in-
 sequentibus coniuncta in τὴν διὰ πασῶν abierint. Ceterum
 cf. p. 1018e, ubi eadem rationes enumerantur. Locus est hic:
 ὅτι δ' οὗτοι καὶ τοὺς τῶν συμφωνιῶν λόγους περιέχουσι ἄξιον
 καταμαθεῖν. καὶ γὰρ διπλάσιος λόγος ἐστὶν ὁ τῶν δύο πρὸς

E πλάσιος. ἦν δὲ ταύταις ἐπεισάγουσιν οἱ ἄρμονικοὶ
 διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων ὀνομάζοντες, ἕξω μέτρον
 βαίνουσαν, οὐκ ἄξιόν ἐστι δέχεσθαι, τῆς ἀκοῆς τῷ
 ἀλόγῳ παρὰ τὸν λόγον ὡσπερ νόμον χαριζομένους.
 ἵνα τοίνυν ἀφῶ πέντε τετραχόρδων θέσεις, καὶ πέντε ⁵
 τοὺς πρώτους, εἴτε τόνους ἢ τρόπους εἶθ' ἄρμονίας
 χρῆ καλεῖν, ὧν ἐπιτάσει καὶ ὑφέσει τρεπομένων κατὰ
 τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον αἱ λοιπαὶ βαρύντητές εἰσι καὶ
 ὀξύτητες· ἄρ' οὐχὶ πολλῶν, μᾶλλον δ' ἀπείρων διαστη-
 μάτων ὄντων, τὰ μελωδούμενα μόνα πέντ' ἐστί, δίεσις ¹⁰
 F καὶ ἡμιτόνιον καὶ τόνος καὶ τριημιτόνιον καὶ δίτονον,
 ἄλλο δ' οὐδὲν οὔτε μικρότερον οὔτε μεῖζον ἐν φωναῖς
 χωρίον ὀξύτητι καὶ βαρύντητι περατούμενον μελωδη-
 τόν ἐστι;

11. 'Πολλὰ δ' ἄλλα τοιαῦτ' ἔφην ἐγὼ παρελθὼν ¹⁵
 τὸν Πλάτωνα προσάξομαι λέγοντα κόσμον ἕνα, ὡς
 εἶπερ εἰσὶ παρὰ τοῦτον ἕτεροι καὶ μὴ μόνος οὗτος εἷς,
 πέντε τοὺς πάντας ὄντας καὶ μὴ πλείονας· οὐ μὴν

τὸ ἐν ἐν ὧ τὸ διὰ πασῶν, καὶ ἡμιόλιος ὁ πρὸς τὰ δύο τῶν
 τριῶν ἐν ὧ τὸ διὰ πέντε, καὶ ἐπίτριτος ὁ πρὸς τὰ τρία τῶν
 τεσσάρων ἐν ὧ τὸ διὰ τεσσάρων, καὶ τριπλάσιος ὁ πρὸς τὰ
 τρία τῶν ἐννέα ἐν ὧ τὸ διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε, καὶ τετρα-
 πλάσιος ὁ πρὸς τὰ δύο τῶν ὀκτώ ἐν ὧ τὸ δις διὰ πασῶν
 2 ἕξω] ἕξ οὐ DF¹ 4 νόμον] νόμω E. νόμον Pet ib. χαρι-
 ζομένης Pal V³ 5 τετραχόρδων] τετραχόνδρων AFPetVat
 6 ἢ] εἴτε BPal 7 ὧν W: ὡς 10 μόνα πέντε] D: πέντε
 μόνα ib. ἐστί] BDPalV: εἰσὶ 12 φωναῖς] ABPalPetV³:
 φωνῆς DEFV¹. φωνῆ Vat (teste Patone) 15 παρελθὼν]
 BDPal(V): προελθὼν AEFPetVat 16 Πλάτωνα] Tim. p.31 a.
 55 c. d ib. κόσμον ἕνα] κόσμον DF¹V¹. περὶ κόσμων Paton.
 Malim ἢ ἕνα κόσμον ἢ εἶπερ cett. cf. p. 430b: εἶτα τὴν περὶ
 τοῦ πλήθους τῶν κόσμων ὑποθεῖς ἀπορίαν, πότερον ἕνα ἢ
 πέντε αὐτοὺς ἀληθεία πεφνκότης λέγειν προσήκει, δηλὸς ἐστὶν
 ἐντεῦθεν οἰόμενος ὁρμησθαι τὴν ὑπόνοιαν 17 τοῦτον] τού-
 των F¹ ib. εἷς libri: corr. W

ἀλλὰ κὰν εἰς οὗτος ἢ μονογενής, ὡς οἶεται καὶ Ἀρι-
στοτέλης, τρόπον τινὰ καὶ τοῦτον ἐκ πέντε συγκείμε-
νον κόσμων καὶ συνηρμοσμένον· ὧν ὁ μὲν ἐστὶ γῆς
ὁ δ' ὕδατος, τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ἀέρος καὶ πυρός· 390
5 τὸν δὲ πέμπτον οὐρανὸν οἱ δὲ φῶς οἱ δ' αἰθέρα κα-
λοῦσιν, οἱ δ' αὐτὸ τοῦτο πέμπτην οὐσίαν, ἢ τὸ κύκλω
περιφέρεσθαι μόνῃ τῶν σωμάτων κατὰ φύσιν ἔστιν,
οὐκ ἐξ ἀνάγκης οὐτ' ἄλλως συμβεβηκός. διὸ δὴ καὶ
τὰ πέντε καὶ κάλλιστα καὶ τελεώτατα σχήματα τῶν ἐν
10 τῇ φύσει κατανοήσας, πυραμίδα καὶ κύβον καὶ ὀκτά-
εδρον καὶ εἰκοσάεδρον καὶ δωδεκάεδρον, ἕκαστον
οἰκείως ἐκάστω προσένειμεν·

12. 'Εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὰς τῶν αἰσθήσεων δυνάμεις
ἰσαρίθμους οὔσας τοῖς πρώτοις ἐκείνοις συνοικειούσι, B
15 τὴν μὲν ἀφὴν ὀργῶντες ἀντίτυπον οὔσαν καὶ γεώδη,
τὴν δὲ γεῦσιν ὑγρότητι τῶν γευστῶν τὰς ποιότητας
προσιεμένην. ἀήρ δὲ πληγείς ἐν ἀκοῇ γίγνεται φωνή
καὶ ψόφος. θυεῖν δὲ τῶν λοιπῶν ὁσμὴ μὲν, ἣν ἡ
ὄσφρησις εἴληγεν, ἀναθυμίασις οὔσα καὶ γεννωμένη
20 θερμοῦτητι πυρῶδὲς ἐστίν· αἰθέρι δὲ καὶ φωτὶ διὰ

1 Ἀριστοτέλης] de Caelo I 8. 9 (p. 276 sq.) 3 κόσμων]
BDPalV: κόσμον EFPet reliqui ib. συνηρμοσμένον] DF¹V¹:
συνηρμοσμένον εἶναι ceteri, V³ add. εἶναι in mg. 4 καὶ τέ-
ταρτος ἀέρος καὶ πυρός Paton: καὶ τέταρτος ἀέρος DF¹V¹. πυρός
καὶ τέταρτος ἀέρος reliqui, nisi quod πυρός in mg. V³ 5 τὸν
δὲ] BPalPetV³: τὸ δὲ ADFEV¹Vat ib. οἱ μὲν οὐρανὸν W
6 τὸ] τῷ DV¹. τῷ F 8 οὐτ' εἴτ' D ib. συμβεβη-
κός M: συμβεβηκός FPal. συμβεβηκός ceteri 9 καὶ κάλ-
λιστα] D: κάλλιστα 10 ὀκτάεδρον καὶ δωδεκάεδρον καὶ εἰκο-
σάεδρον BPalV³ 11 καὶ εἰκοσάεδρον] om. V¹ 12 οἰκείως]
εἰκότως Paton praeter necessitatem 14 ἐκείνοις] om. D
16 γευστῶν] γεύσεων DF¹, fort. V¹. γευστῶν in ras. scr. V³
18 θυεῖν BEPalPet ib. ὁσμῇ D ib. ἣν ἡ] ἡ DF¹V¹.
ἣν Pet 19 γεννωμένη] γενομένη DF¹V¹Pet 20 πυρῶδης Pal

συγγένειαν διαλαμπούσης τῆς ὕψεως γίνεται κρασις
 ἐξ ἀμφοῖν ὁμοιοπαθῆς καὶ σύμπηξις. ἄλλην δ' οὔτε
 τὸ ζῶον αἰσθησιν οὔθ' ὁ κόσμος ἔχει φύσιν ἀπλῆν
 C καὶ ἄμικτον· ἀλλὰ θαυμαστὴ τις, ὡς ἔοικε, διανομὴ
 γέγονε τῶν πέντε πρὸς τὰ πέντε καὶ σύλληξις.⁵

13. Ἄμα δέ πως ἐπιστήσας καὶ διαλιπὼν ὄϊον
 εἶπον ὧ Εὐστροφε πεπόνθαμεν, ὀλίγου παρελθόντες
 τὸν Ὅμηρον, ὡς οὐχὶ πρῶτον εἰς πέντε νεύματα μερί-
 δας τὸν κόσμον, ὃς τὰς μὲν ἐν μέσῳ τρεῖς ἀποδέδωκε
 τοῖς τρισὶ θεοῖς δύο δὲ τὰς ἄκρας, ὕλμπον καὶ γῆν,¹⁰
 ὧν ἡ μὲν ἐστὶ τῶν κάτω πέρας ἡ δὲ τῶν ἄνω, κοινὰς
 καὶ ἀνεμήτους ἀφῆκεν. ἄλλ' ἀνοιστέος ὁ λόγος ὡς
 ὁ Εὐριπίδης φησὶν· οἱ γὰρ τὴν τετράδα σεμνύοντες
 οὐ φαύλως διδάσκουσιν, ὅτι τῷ ταύτης λόγῳ πᾶν
 D σῶμα γένεσιν ἔσχηκεν. ἐπεὶ γὰρ ἐν μήκει καὶ πλάτει¹⁵
 βάθος λαβόντι πᾶν τὸ στερεὸν ἐστὶ, καὶ μήκους μὲν
 προϋφίσταται στιγμή κατὰ μονάδα ταπτομένη, μήκος
 δ' ἀπλατὲς ὃν γραμμὴ καλεῖται καὶ μήκος ἐστίν, ἡ
 δ' ἐπὶ πλάτος γραμμῆς κίνησις ἐπιφανείας γένεσιν ἐν
 τριάδι παρέσχε, βάθους δὲ τούτοις προσγενομένου διὰ²⁰
 τετάρων εἰς στερεὸν ἡ αὐξήσις προβαίνει· παντὶ

2 σύμπηξις] Pal V³: σύμπληξις ABDEFPetV¹ reliqui
 3 καὶ ἀπλῆν F¹ 5 τῶν πέντε] τῶν πάντων W 8 Ὅμηρον]
 O 190 9 ὃς] om. DF¹, V¹ (add. m. sec. non tertia). ὃν
 Paton 10 καὶ] om. F¹ 11 ἡ δὲ] ὁ δὲ BV³ 12 ὁ] ac-
 cessit ex V¹, D exhibit ὁ 13 Εὐριπίδης] Nauck. p. 674
 fr. 970 ib. σεμνύοντες W 16 λαβοῦσι Paton praeter ne-
 cessitatem ib. τὸ] om. E 18 ὃν γραμμῆ*: ἐν γραμμῇ
 DV¹. ἐν γραμμῇ F. ἡ γραμμὴ reliqui. ἐν δριάδι γραμμῇ
 Paton ib. μήκος ἐστίν] δριάς ἐστίν R. Malim μήκος [ἘΚ
 ΣΤΙγμῆς] ἜΣΤΙΝ i. e. μήκος ἐκ στιγμῆς ἐστίν 19 καὶ γραμμῆς
 F¹ ib. κίνησις] DF² (Pal)V: κίνησις καὶ AEF¹PetVat
 20 βάθος DF¹V¹ ib. τούτοις] BPalV³: τούτων ceteri. τούτῳ
 Crusenius

δῆλον ὅτι μέχρι δεῦρο τὴν φύσιν ἢ τετράς προαγα-
 γουῦσα, μέχρι τοῦ σώμα τελειῶσαι καὶ παρασχεῖν ἅπτον
 ὄγκον καὶ ἀντίτυπον, εἴτ' ἀπολέλοιπεν ἐνδεᾶ τοῦ με- E
 γίστου. τὸ γὰρ ἄψυχον ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν ὄρφανόν καὶ
 5 ἀτελὲς καὶ πρὸς οὐδ' ὀτιοῦν, μὴ χρωμένης ψυχῆς,
 ἐπιτήδειον ἢ δὲ τὴν ψυχὴν ἐμποιοῦσα κίνησις ἢ διά-
 θεσις, μεταβολῇ διὰ πέντε γιγνομένη, τῇ φύσει τὸ
 τέλειον ἀποδίδωσι, καὶ τοσοῦτω κυριώτερον ἔχει τῆς
 τετράδος λόγον, ὅσῳ τιμῇ διαφέρει τοῦ ἀψύχου τὸ
 10 ζῶον. ἔτι δ' ἰσχύσασα μᾶλλον ἢ τῶν πέντε συμμετρία
 καὶ δύναμις οὐκ εἶασεν εἰς ἄπειρα γένη προελθεῖν τὸ
 ἔμψυχον, ἀλλὰ πέντε τῶν ζώντων ἀπάντων ιδέας παρ-
 ἔσχεν. εἰσὶ γὰρ θεοὶ δῆπου καὶ δαίμονες καὶ ἥρωες
 καὶ μετὰ τούτους τὸ τέταρτον ἄνθρωποι γένος, ἔσχα- F
 15 τον δὲ καὶ πέμπτον τὸ ἄλογον καὶ θηριῶδες. ἔτι δ'
 εἰ τὴν ψυχὴν αὐτὴν κατὰ φύσιν διαιροῖς, πρῶτον
 αὐτῆς καὶ ἀμεινότερόν ἐστι τὸ θρεπτικὸν δευτέρου
 δὲ τὸ αἰσθητικόν, εἶτα τὸ ἐπιθυμητικόν εἴτ' ἐπὶ τούτω
 τὸ θυμοειδές· εἰς δὲ τὴν τοῦ λογιστικοῦ δύναμιν ἐξι-
 20 κομένη καὶ τελειώσασα τὴν φύσιν ὡσπερ ἐν ἄκρῳ τῷ
 πέμπτῳ καταπέπνυται.

14. Ὅσαύτας δὲ καὶ τηλικαύτας ἔχοντος τοῦ ἀριθ-

1 μέχρι S: om. DFPalV¹. μὴ reliqui ib. προάγονσα
 DF¹. προσάγονσα V¹ 2 μέχρι] V: μέχρη D. καὶ μέχρι
 ABEFVat, Pet (teste Patone) ib. ἅπτον R: διττόν
 3 εἴτ' om. Pal 7 μεταβολῇ Paton secutus X (in versione):
 ἢ μεταβολῇ BPalV². μεταβολῇ reliqui ib. τῇ φύσει] om. E
 12 ἔμψυχον] ABPet: ἄψυχον DFPatV. De ceteris non
 constat ib. ζώντων] ζῶων DPal 13 καὶ] posterius D:
 εἶτα 16 διαιροῖς DFPet: διαιρεῖς BPalV 18 εἶτα τὸ ἐπι-
 θυμητικόν] om. DF¹V¹ ib. εἴτ' DV³. ἔστ' F¹. εἶτα ceteri
 19 λογιστικοῦ] λογικοῦ Pet 20 τελειώσασα Pal 22 ἔχον-
 τος] BPalV³: ἔχοντες DF¹Pet, fort. V¹ et reliqui ib. τοῦ]
 in ras. V³

μοῦ δυνάμεις, καλὴ καὶ ἡ γένεσις ἐστίν, οὐχ ἦν ἤδη διηλθόμεν, ἐκ δυνάδος οὔσα καὶ τριάδος, ἀλλ' ἦν ἡ ἀρχὴ τῷ πρώτῳ συνελθοῦσα τετραγώνῳ παρέσχεν. 391 ἀρχὴ μὲν γὰρ ἀριθμοῦ παντὸς ἡ μονάς, τετραγώνος δὲ πρώτος ἡ τετράς· ἐκ δὲ τούτων, ὥσπερ ἰδέας καὶ ὕλης πέρας ἔχουσης, ἡ πεμπάς. εἰ δὲ δὴ καὶ τὴν μονάδα τετραγώνον ὀρθῶς ἐνιοι τίθενται, δύναμιν οὔσαν ἑαυτῆς καὶ περαίνουσαν εἰς ἑαυτήν, ἐκ δυεῖν πεφυκνῖα τῶν πρώτων τετραγώνων ἡ πεμπάς οὐκ ἀπολέλοιπεν ὑπερβολὴν εὐγενείας.

15. 'Τὸ δὲ μέγιστον' ἔφην 'δέδια μὴ ὄηθ' ἐν πιέξῃ τὸν Πλάτωνα ἡμῶν, ὡς ἐκεῖνος ἔλεγε πιέζεσθαι τῷ τῆς σελήνης ὀνόματι τὸν Ἀναξαγόραν, παμπάλαιον ἔχουσάν τινα τὴν περὶ τῶν φωτισμῶν δόξαν αὐτοῦ B ἰδίαν ποιούμενον. ἡ γὰρ οὐ ταῦτ' εἰρηκεν ἐν Κρα- 15

2 οὔσαν PalV³ ib. ἡ ἀρχή] BPalV³: ἀρχὴ 6 πέρας] BDPal: πέρας AEPetVat ib. ἡ] om. Pal 6.9 πεμπάς] V¹: πεντάς BPalV³. πεμπτάς DFPet ceteri 7 τετραγώνον] om. Pal 8 δυοῖν BEPal 11 ἔφην] ἐφ' ἦν BDEFVat 12 ἡμῖν M ib. πιέζεσθαι] om. B 13 σελήνης] supra add. F² 14 ἔχουσάν] DF¹V¹: οὔσαν ceteri. ἔχουσάν τινα πατέρα supplevit Paton. Malim ἔχουσάν τι aut ἐχ. τι νῆ Δία. Plato quoque (Cratyl. p. 409a) dixit παλαιότερόν τι ib. αὐτοῦ] fort. V¹: αὐτοῦ DF¹. αὐτῆς ceteri 15 ἰδίαν] seclisit Paton. Malim ἰδίαν αὐτοῦ vel potius ἰδίαν, delete αὐτοῦ. Sed res est prorsus incerta. cf. p. 869f: ὄρεῖς ὅτι κακοηθείας προστρέβεται τάνδρι δόξαν, ἰδιον αὐτοῦ βούλευμα ποιῆσθαι τὸ τοῦ Μνησιφίλον λέγων; ubi corr. αὐτοῦ. Vit. Per. c. 14: ἰδίαν ἔμαντοῦ ποιήσομαι τὴν ἐπιγραφὴν. Mar. c. 8: Μάριος δὲ χαίρων καὶ ποιούμενος ἰδιον τὸ ἔργον οὐκ ἠσχόνετο λέγειν περὶών. sed Galb. c. 9: ἔργον μὲν αὐτοῦ μόνου τὴν Νέρωνος ἐποίητο κατάλυσιν. Sed vetustiores quoque similia dixerunt, vid. The-saurus s. v. ἴδιος p. 513; vel etiam ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις τοῖς σφετέροις αὐτῶν dixit Isocrates 4, 77. Ceterum cf. Phrynichus (ed. Rutherford) p. 499 CCCC: τὰ ἴδια πράττω καὶ τὰ ἴδια πράττει οἱ πολλοὶ λέγουσιν ἐκῆ, δεόν τὰ ἔμαντοῦ πράττω καὶ τὰ σαντοῦ πράττεις λέγειν ὡς οἱ παλαιοί, ἢ τὰ ἴδια ἔμαντοῦ πράττω καὶ τὰ ἴδια σαντοῦ πράττεις ib. γὰρ] om. D ib. Κρατύλῳ] p. 409a

τύλω; 'πάνν μὲν οὖν' ὁ Εὐστροφος ἔφη, 'τί δ' ὅμοιον
 πέφυκεν οὐ συνορῶ.' 'καὶ μὴν οἶσθα δήπουθεν, ὅτι
 πέντε μὲν ἐν Σοφιστῇ τὰς κυριωτάτας ἀποδείκνυσιν
 ἀρχάς, τὸ ὄν τὸ ταῦτόν τὸ ἕτερον, τέταρτον δὲ καὶ
 5 πέμπτον ἐπὶ τούτοις κίνησιν καὶ στάσιν. ἄλλω δ' αὖ
 τρόπῳ διαίρεσεως ἐν Φιλήβῳ χρώμενος, ἐν μὲν εἰναί
 φησι τὸ ἄπειρον ἕτερον δὲ τὸ πέρασ, τούτων δὲ μιγνυ-
 μένων πᾶσαν συνίστασθαι γένεσιν. αἰτίαν δ', ὑφ' ἧς
 10 ὑπονοεῖν ἀπολέλοιπεν, ᾧ τὰ μιχθέντα πάλιν ἴσχει διά- C
 κρισιν καὶ διάστασιν. τεκμαίρομαι δὲ ταῦτ' ἐκείνων
 ὡσπερ εἰκόνας λέγεσθαι, τοῦ μὲν ὄντος τὸ γιγνό-
 μενον κινήσεως δὲ τὸ ἄπειρον τὸ δὲ πέρασ τῆς στάσεως,
 ταύτου δὲ τὴν μιγνύουσαν ἀρχὴν θατέρου δὲ τὴν
 15 διακρίνουσαν. εἰ δ' ἕτερα ταῦτ' ἐστί, κάκεινως ἂν εἶη
 καὶ οὕτως ἐν πέντε γένεσι καὶ διαφοραῖς. πνθόμενος,
 φήσει δὴ τις, ταῦτα πρότερος συνιδῶν Πλάτωνος, δύο E
 καθιέρωσε τῷ θεῷ, δῆλωμα καὶ σύμβολον τοῦ ἀριθμοῦ
 τῶν πάντων. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ γαθὸν ἐν πέντε γένεσι
 20 φανταζόμενον κατανοήσας, ὧν πρῶτόν ἐστι τὸ μέτριον
 δευτέρον δὲ τὸ σύμμετρον, καὶ τρίτον ὁ νοῦς καὶ D

2 πέφυκεν] om. E ib. δήπουθεν D 3 Σοφιστῇ]
 p. 256 c 5 ἄλλω] ἄλλο Pet 6 Φιλήβῳ] p. 23 c 7 φησί]
 φασί F ib. τὸ] accessit ex BPalV^s 10 ὑπολέλοιπεν DVⁱ
 ib. τὰ] τάχῃ Fⁱ teste Patone 12 ὄντος] ὄντως D
 14 δὲ τὴν] μὲν τὴν D 15 κάκεινος Pet 16 γένεσι] Pal:
 γενέσεσι ceteri. γένεσι τε Paton ib. πνθόμενος] πειθόμενος
 DFVⁱ Pal. proprium nomen est X. αἰς πειθόμενος W. Πν-
 θῶος Paton ib. φήσει δὴ τις] V²: δὴ τις φησί Pal. φησί
 δὴ τις ceteri. Unde δὲ τις σοφιστῆς Paton 17 ἢ πρότερος
 Duebnerus ib. Πλάτωνος] πλάτων ὄς (vel ὡς) V² ib. δύο]
 διὰ τοῦτο τὸ X. δοκεῖ τὸ W. Malim δηλός ἐστι τὸ ib. E]
 εἰ BPal ib. καθιέρωσε] καθιερώσας DFⁱVⁱ 18 cf. Plat.
 Phileb. p. 66 c 19 γένεσι] DPalPet: γενέσεσι ABF (reliqui?)

τέταρτον αὖ περὶ ψυχὴν ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι καὶ δόξαι ἀληθεῖς, πέμπτον εἴ τις ἡδονὴ καθαρὰ καὶ πρὸς τὸ λυποῦν ἄκρατος, ἔνταῦθα λήγει τὸ Ὀρφικὸν ὑπειπὼν
 'ἔκτη δ' ἐν γενεῇ καταπαύσατε θεσμὸν ἀοιδῆς.'

16. 'Ἐπὶ τούτοις' ἔφην 'εἰρημένοις πρὸς ὑμᾶς 'ἐν 5
 βραχὺ' τοῖς περὶ Νίκανδρον 'αἰίσω ξυνετοῖσι.' τῇ γὰρ
 ἔκτη τοῦ νέου μηνὸς ὅταν κατάγη εἰς τὴν Πυθίαν
 εἰς τὸ πρυτανεῖον, ὁ πρῶτος ὑμῖν γίννεται τῶν τριῶν
 κλήρων εἰς, τὰ πέντε, πρὸς ἀλλήλους ἐκείνης τὰ τρία
 τοῦ δὲ τὰ δύο βάλλοντος. ἢ γὰρ οὐχ οὕτως ἔχει; 10

2 πέμπτον εἴτ' εἴ τις Paton male, adverbii enim hic locus non est. καὶ πέμπτον? ib. εἴ τις] ἢ τις Pal V .3 Ὀρφικὸν] φ litteram om. Pal spatioso relicto ib. ἐπειπὼν Pal V^s 4 γενεῇ] BPal V^s: γενεᾷ DEV¹Pet. γενεᾷ F ib. καταπαύσατο Pal ib. θεσμὸν Badhamus: θυμὸν libri. κόσμον Plato Phileb. p. 66 c. cf. Mullach. Fr. Phil. I p. 174 fr. XIII 5 ἔφην] EV¹: ἔφη ib. ὑμᾶς] DPal V: ἡμᾶς AB(E)FPetVat ib. ἐν βραχὺ τοῖς περὶ] ἐν βραχυτάτοις περὶ DF¹V¹. ἐμβραχὺν (ἐμβραχὺν Pet) τοῖς περὶ BEPet 6 τῇ γὰρ ἔκτη*: τῆς γὰρ ἔκτης libri. ταῖς γὰρ ἔκταις Paton 7 τοῦ νέου μηνὸς] intellig. mensis Βύσιος cf. p. 292 e: ἐν τῷ μηνὶ γὰρ τούτῳ (i. e. τῷ Βυσίῳ) χρηστήριον ἐγίνετο καὶ ἐβδόμην ταύτην νομίζουσι τοῦ θεοῦ γενέθλιον —. ὁπὲρ γὰρ ἀνεῖθηςαν αἱ κατὰ μῆνα μαντεῖαι τοῖς δεομένοις, πρότερον δ' ἄπαξ ἐθεμίστευν ἡ Πυθία τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν. p. 398 a: οὐ γὰρ ἀρκεῖ τὸν θεὸν εἰς σῶμα καθειργνύναι θνητὸν ἄπαξ ἐκάστον μηνός. cf. Claud. 28. 30. Paton coniecit τοῦ Πλαίου, quae coniectura neque antiquiori neque posteriori vaticinandi modo convenit ib. κατάγη εἰς*: κατὰγη (κατάγη F) εἰς (εἰς D) libri. κατάγης R. Modum sortiendi conicio fuisse hunc. Sortiebantur tres sacerdotes quis primus Pythiam in Prytaneum introduceret. Sortes tres ducebantur (2 + 3, 1, 2), numero binario a Pythia iacto, tribus aliis (1, 2, 3) a tribus sacerdotibus. Sors prima efficiebatur ex numero 2 Pythiae et ex numero 3 sacerdotis 8 τὸ] V: τι ib. ὑμῖν γίννεται — βάλλοντος] eorum loco lac. 80 fere litt. exhibet E 9 εἰς*: εἰς ib. τὰ πέντε] τὰς EF¹. τὰ EF² ib. ἐκείνης] DFV¹: 2 litt. εἰνης Pal. ἐκείνοισι ceteri 10 τοῦ δὲ*: οὐδὲ ib. βάλλοντος*: βάλλοντες ib. ἢ] εἰ DV¹F

καὶ ὁ Νίκανδρος 'οὕτως' εἶπεν, 'ἢ δ' αἰτία πρὸς ἐτέ- E
 ρους ἄρρητός ἐστιν.' 'οὐκοῦν' ἔφην ἐγὼ μειδιάσας
 'ἄχρι οὗ τάληθές ἡμῖν ὁ θεὸς ἱεροῖς γενομένοις γνῶ-
 ναι παράσχη, προσκείσεται καὶ τοῦτο τοῖς ὑπὲρ τῆς
 5 πεμπάδος λεγομένοις.' τοιοῦτο μὲν καὶ ὁ τῶν ἀριθμη-
 τικῶν καὶ ὁ τῶν μαθηματικῶν ἐγκωμίων τοῦ E λόγος,
 ὡς ἐγὼ μέμνημαι, πέρας ἔσχεν.

17. Ὁ δ' Ἀμμώνιος, ἅτε δὴ καὶ αὐτὸς οὐ τὸ φαν-
 λότατον ἐν μαθηματικῇ φιλοσοφίᾳ τιθέμενος, ἤσθη
 10 τε τοῖς λεγομένοις καὶ εἶπεν 'οὐκ ἄξιον πρὸς ταῦτα
 λίαν ἀκριβῶς ἀντιλέγειν τοῖς νέοις, πλὴν ὅτι τῶν
 ἀριθμῶν ἕκαστος οὐκ ὀλίγα βουλομένοις ἐπαινεῖν καὶ F
 ὑμνεῖν παρέξει. καὶ τί δεῖ περὶ τῶν ἄλλων λέγειν;
 ἢ γὰρ ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ἑβδομάς ἀναλώσει τὴν
 15 ἡμέραν πρότερον ἢ ἂν λόγῳ τὰς δυνάμεις αὐτῆς ἀπά-
 σασ ἐπέξελθεῖν. εἶτα τῷ κοινῷ νόμῳ 'πολεμοῦντας'
 ἅμα καὶ 'τῷ πολλῷ χρόνῳ' τοὺς σοφοὺς ἀποφανοῦμεν
 ἄνδρας, εἰ τὴν ἑβδομάδα τῆς προεδρίας παρώσαντες
 τῷ θεῷ τὴν πεμπάδα καθιέρωσαν ὡς μᾶλλον τι προσ-

2 ἄρρητον DV¹. ἄρρητοί F 3 ἄχρισ Pal ib. οὐ] οὖν
 DFV¹ 5 πεμπάδος] V¹: πεμπτάδος DV³. πεντάδος reliqui
 ib. τοιοῦτο] ABPal (una litt. in fin. erasa), PetV³: τοι-
 οῦτος ib. δ] supra add. F² 8 ὁ δ'] οὐδὲ DV¹ 9 ἐν
 μαθηματικῇ φιλοσοφίᾳ W: τὴν μαθηματικὴν φιλοσοφίᾳ μέρος
 BPalV³. ἐν μαθητικῇ φιλοσοφίᾳ F. ἐν μαθηματικῇ φιλο-
 σοφίᾳ reliqui 12 ἐπαινεῖν καὶ ὑμνεῖν] DVPal: ἐπαινεῖν καὶ
 ὑμῖν F. καὶ ἡμῖν ἐπαινεῖν BPet. καὶ ὑμῖν ἐπαινεῖν AEvat
 13 περὶ τῶν ἄλλων] πολλά E 14 ἑβδομάς] ἑβδομος DV¹
 15 πρότερον τὴν ἡμέραν E ib. ἢ ἂν] DV¹F¹: ἢ
 AEF²PetVat. ἂν BPalV³. πρὶν ἂν? ib. ἀπάσας] om. Pal
 16 ἐπέξελθεῖν] add. θελήσωμεν Pal, ἐθειλήσωμεν BV² 17 τῷ
 πολλῷ χρόνῳ] cf. p. 359f. Vit. Thes. c. 10. Bergk. 3 p. 522
 ib. ἀποφανοῦμεν F 19 πεμπάδα] DV¹: πεμπτάδα BPalV³.
 πεντάδα ceteri ib. καθιέρωσαν M: καθιερώσουσιν

ήκουσαν. οὐτ' οὖν ἀριθμὸν οὔτε τάξιν οὔτε σύνδε-
 σμον οὔτ' ἄλλο τῶν ἑλλίπων μορίων οὐδὲν οἶμαι τὸ
 392 γράμμα σημαίνει· ἀλλ' ἔστιν αὐτοτελής τοῦ θεοῦ
 προσαγόρευσις καὶ προσφώνησις, ἅμα τῷ ῥήματι τὸν
 φθειγγόμενον εἰς ἔννοιαν καθιστάσα τῆς τοῦ θεοῦ 5
 δυνάμεως. ὁ μὲν γὰρ θεὸς ἕκαστον ἡμῶν ἐνταῦθα
 προσιόντα οἷον ἀσπαζόμενος προσαγορεύει τὸ 'γνώθι
 σαυτόν,' ὃ δὴ τοῦ χαίρε οὐδὲν μεῖον ἔστιν. ἡμεῖς δὲ
 πάλιν ἀμειβόμενοι τὸν θεόν 'εἰ' φαιμέν, ὡς ἀληθῆ
 καὶ ἀψευδῆ καὶ μόνην μόνῃ προσήκουσαν τὴν τοῦ 10
 εἶναι προσαγόρευσιν ἀποδιδόντες.

18. Ἡμῖν μὲν γὰρ ὄντως τοῦ εἶναι μέτεστιν
 οὐδέν, ἀλλὰ πᾶσα θνητὴ φύσις ἐν μέσῳ γενέσεως καὶ
 φθορᾶς γενομένη φάσμα παρέχει καὶ δόκησιν ἀμυδρὰν
 B καὶ ἀβέβαιον αὐτῆς· ἂν δὲ τὴν διάνοιαν ἐπερείσῃς 15
 λαβέσθαι βουλόμενος, ὥσπερ ἡ σφοδρὰ περιδραξίς
 ὕδατος τῷ πιέζειν εἰς ταῦτόν καὶ συνάγειν διαρρέον
 ἀπόλλυσι τὸ περιλαμβανόμενον, οὕτω τῶν παθητῶν
 καὶ μεταβλητῶν ἕκαστον τὴν ἄγαν ἐνάργειαν ὁ λόγος
 διώκων ἀποσφάλλεται τῇ μὲν εἰς τὸ γιγνόμενον αὐτοῦ 20
 τῇ δ' εἰς τὸ φθειρόμενον, οὐδενὸς λαβέσθαι μένοντος

1 οὐτ' οὖν ἀριθμὸν οὔτε τάξιν — — — ἐξίσταται τοῦ μὴ
 ὄντος (p. 32, 15)] totum hunc locum exhibet Eusebius Praepar.
 Evang. XI, 11 2 οὐδὲν Eusebius: οἶδεν libri. οὐδὲν οἶδεν
 Paton 4 προσαγόρευσις] προ in ras. Pal 6 μὲν] om. Eu-
 sebius ib. ἡμῶν τῶν ἐνταῦθα προσιόντων idem 7 τὸ] τῷ M
 8 ὃ δὴ τοῦ χαίρε] D: ὃ τοῦ χαίρε δὴ reliqui et Eusebius
 ib. οὐθὲν DFPalPet 9 εἰ] εἰ DB 12 ὄντος Pet 13 πᾶσα]
 om. F¹ 15 βέβαιον Pet ib. αὐτῆς DFVPal ib. ἐπερεί-
 σῃς] in ras. ει et η V³. ἐπερείσῃ τις Eusebius 17 τῷ] τὸ
 DFV¹ ib. διαρρέον] om. Pal 18 παθητῶν καὶ μεταβλη-
 τῶν Eusebius: παθημάτων καὶ (hoc erasum in V) μεταβάντων
 DF¹V¹Pet. παθημάτων μεταβάντων ceteri 19 ἐνάργειαν
 BDF¹PalV Eusebius 20 τῇ — τῇ] πῇ — πῇ BPalV³

οὐδ' ὄντος ὄντως δυνάμενος. ἴποταμῶ γὰρ οὐκ ἔστιν
 ἐμβῆναι δις τῷ αὐτῷ καθ' Ἡράκλειτον οὐδὲ θνητῆς
 οὐσίας δις ἄψασθαι κατὰ ἕξιν· ἀλλ' ὀξύτητι καὶ τάχει
 μεταβολῆς ἴσκιδνησι καὶ πάλιν συνάγει, μᾶλλον δ' C
 5 οὐδὲ πάλιν οὐδ' ὕστερον ἀλλ' ἅμα συνίσταται καὶ
 ἀπολείπει καὶ πρόσεισι καὶ ἄπεισιν. ὅθεν οὐδ' εἰς
 τὸ εἶναι περαίνει τὸ γιγνόμενον αὐτῆς τῷ μηδέποτε
 λήγειν μηδ' ἴστασθαι τὴν γένεσιν, ἀλλ' ἀπὸ σπέρματος
 αἰεὶ μεταβάλλουσιν ἐμβρυον ποιεῖν εἶτα βρέφος εἶτα
 10 παῖδα, μειράκιον ἐφεξῆς, νεανίσκον, εἴτ' ἄνδρα, πρε-
 σβύτην, γέροντα, τὰς πρώτας φθείρουσαν γενέσεις καὶ
 ἡλικίας ταῖς ἐπιγιγνομέναις. ἀλλ' ἡμεῖς ἕνα φοβούμεθα
 γελοῖως θάνατον, ἤδη τοσοῦτους τεθνηκότες καὶ θνή-
 σκοντες. οὐ γὰρ μόνον, ὡς Ἡράκλειτος ἔλεγε, ἴπυρος
 15 θάνατος ἀέρι γένεσις, καὶ ἀέρος θάνατος ὕδατι γένε-
 σις, ἀλλ' ἐτι σαφέστερον ἐπ' αὐτῶν ἡμῶν· φθίρεται D
 μὲν γὰρ ὁ ἀκμάζων γενομένου γέροντος, ἐφθάρη δ' ὁ
 νέος εἰς τὸν ἀκμάζοντα, καὶ ὁ παῖς εἰς τὸν νέον, εἰς
 δὲ τὸν παῖδα τὸ νήπιον· ὁ τ' ἐχθρὸς εἰς τὸν σήμερον

1 δυνάμενος EPal 2 Ἡράκλειτον] Bywater. p. 16 fr. 41
 3 τάχει] DEFV: τάχος cf. p. 447e 4 ἴσκιδνησι] sc. θεός? cf.
 Bywater. p. 16 fr. 40. Zeller. I p. 576, 2 ib. μᾶλλον δ' οὐδὲ
 — ἀπολείπει accesserunt ex Eusebio, seclisit Paton
 6 καὶ πρόσεισι] ita etiam Pet. πρόσεισι sola Aldina 7 παρ-
 αινεῖ DFV¹ ib. αὐτῇ DV¹. αὐτῆι F 8 λήγειν] λέγειν
 Pet ib. ἴστασθαι Eusebius: ἠτάσθαι D. ἠτάσθαι ceteri
 10 εἴτ'] om. Eusebius 12 ἐπιγενομέναις EPal 13 θά-
 νατον γελοῖως E ib. τοσοῦταις D. τοσοῦτοι Pal 15 καὶ
 ἀέρος — γένεσις] om. Eusebius propter ὁμοιοτέλετον ib. ἀέρος]
 ἀέρι DFV¹ 16 ἡμῶν Eusebius: ἡ δι' ὧν DFV¹. ἴδοις ἂν
 ceteri ib. φησι φθίρεται Paton, nihil opus 17 μὲν γὰρ
 R: μὲν ib. ὁ ἀκμάζων Eusebius: ἀκμάζων cf. Psyche p. 440, 1
 ib. γενομένου] PalV³ Eusebius: γινομένου 19 ὁ τ' ἐχθρὸς*:
 ὁ τεχθεῖς DF. ὁ τε χθρὸς ceteri. ὁ δὲ χθρὸς Eusebius

τέθνηκεν, ὁ δὲ σήμερον εἰς τὸν αὔριον ἀποθνήσκει· μένει δ' οὐδείς οὐδ' ἔστιν εἷς, ἀλλὰ γιγνώμεθα πολλοί, περὶ ἓν τι φάντασμα καὶ κοινὸν ἐκμαγεῖον ὕλης περιελαυνομένης καὶ ὀλισθανούσης. ἐπεὶ πῶς οἱ αὐτοὶ μένοντες ἑτέροις χαίρομεν νῦν, ἑτέροις πρότερον, τὰ ναντία φιλοῦμεν ἢ μισοῦμεν καὶ θαυμάζομεν καὶ ψέ- 5
 E γομεν, ἄλλοις δὲ χρώμεθα λόγοις ἄλλοις πάθεσιν, οὐκ εἶδος οὐ μορφήν οὐ διάνοιαν ἔτι τὴν αὐτὴν ἔχοντες; οὔτε γὰρ ἄνευ μεταβολῆς ἕτερα πάσχειν εἰκός, οὔτε μεταβάλλων ὁ αὐτός ἐστιν· εἰ δ' ὁ αὐτός οὐκ ἔστιν, 10 οὐδ' ἔστιν, ἀλλὰ τοῦτ' αὐτὸ μεταβάλλει γιγνώμενος ἕτερος ἔξ ἑτέρου. ψεύδεται δ' ἡ αἰσθησις ἀγνοίᾳ τοῦ ὄντος εἶναι τὸ φαινόμενον·

19. Ἐπεὶ οὖν ὄντως ὄν ἐστι; τὸ αἰδίον καὶ ἀγέννητον καὶ ἀφθαρτον, ᾧ χρόνος μεταβολὴν οὐδὲ εἰς ἐπάγει. 15
 κινητὸν γὰρ τι καὶ κινουμένη συμφантаζόμενον ὕλη καὶ ῥέον αἶμα καὶ μὴ στέγον, ὥσπερ ἀγγεῖον φθορᾶς καὶ γενέσεως, ὁ χρόνος· ἔξ οὗ γε δὴ τὸ μὲν ἔπειτα' F καὶ τὸ ἄλλοτερον' καὶ τὸ ἔσται' λεγόμενον καὶ τὸ ἄγε-

1 ἀποθνήσκει] secl. Paton, sed necessarium est propter αὔριον 3 ἓν τι Eusebius: ἓν 4 ὀλισθανούσης Pet, sed η ex ei m. 1 5 μένοντες idem ib. πρότερον Eusebius: δ' ἄλλοτε καὶ Pal. In ceteris deest 6 ἢ] καὶ Eusebius 7 δὲ] om. BPalEusebius ib. πάθεσιν] πάν Pal cum insequenti lac. πανόμεθα supplevit Pal² 9 πάσχειν] παρέχειν DF¹V¹ 11 ἀλλὰ Eusebius: ἄμα ib. τοῦτ' αὐτὸ] Pal. τοῦθ' ὁ αὐτὸ B. τοῦτο αὐτὸ reliqui. ἐκ τοῦ αὐτὸν Eusebius ib. μεταβάλλειν idem 12 ἀγνοίᾳ] om. D 14 ὄντως] om. idem ib. ἀγέννητον] Eusebius: ἀγέννητον BDFPalPetV¹ (fort. reliqui) 15 οὐδείς μεταβ. ἐπάγει Eusebius 16 κινουμένη] κινητῇ E ib. συμφантаζόμενον Pet 17 στέγον idem: στερόδον Pet. στερόδον reliqui 18 ἔξ οὗ γε δὴ*]: ὄξυ γε δὴ DF¹, fort. V¹. οὗ γε δὴ reliqui. ἔξ οὗ δὴ] meliores codd. Eusebi (teste Patone) ib. τὸ μὲν] τὸν μὲν F

γουεν', αὐτόθεν ἔξομολόγησίς ἐστι τοῦ μὴ ὄντος· τὸ
 γὰρ ἐν τῷ εἶναι μηδέπω γεγονὸς ἢ πεπανμένον ἤδη
 τοῦ εἶναι λέγειν ὡς ἔστιν, εὔηθες καὶ ἄτοπον. ᾧ δὲ
 5 μάλιστα τὴν νόησιν ἐπερείδοντες τοῦ χρόνου, τὸ 'ἐνέ-
 στηκε' καὶ τὸ 'πάρεστι' καὶ τὸ 'νῦν' φθειργόμεθα,
 τοῦτ' αὖ πάλιν ἄγαν εἰσδυόμενος ὁ λόγος ἀπόλλυται.
 ἐκθλίβεται γὰρ εἰς τὸ μέλλον καὶ τὸ παρωχημένον
 ὡσπερ ἀκμὴ βουλομένοις ἰδεῖν, ἐξ ἀνάγκης διστάμενον. 393
 εἰ δὲ ταῦτα τῷ μετροῦντι πέπουθεν ἢ μετρομένη
 10 φύσις, οὐδὲν αὐτῆς μένον οὐδ' ὄν ἐστιν, ἀλλὰ γιγνώ-
 μενα πάντα καὶ φθειρόμενα κατὰ τὴν πρὸς τὸν χρό-
 νον συννέμησιν. ὅθεν οὐδ' ὄσιόν ἐστιν οὐδ' ἐπὶ τοῦ
 ὄντος λέγειν ὡς ἦν ἢ ἔσται· ταῦτα γὰρ ἐγκλίσεις
 τινές εἰσι καὶ μεταβάσεις καὶ παραλλάξεις τοῦ μένειν
 15 ἐν τῷ εἶναι μὴ πεφνκόςτος.

1 αὐτόθεν] αὐτὸς ἔ (sic) D. αὐτὸς ἔν F¹V¹ (αὐτότεν V¹
 teste Patone) 2 μηδέπω] DF¹V¹Eusebius: τὸ μηδέπω reli-
 qui ib. ἦ] in V add. m. 3 ib. πεπανμένον ἤδη] τὸ ποτὲ
 πεπανμένον Pal. τὸ πεπανμένον BV³ 3 τοῦ] τῷ D. τὸ F¹.
 vel τῷ vel τὸ V¹ ib. ἐν ᾧ δὲ Eusebius 4 ἐπερείδοντες idem:
 ὑπερείδοντες BV². ὑπερίδοντες Pet sic. ὑπεριδόντες reliqui
 6 ἄγαν] ἄγαν D. om. BPalEusebius. ἄπαν R, quod nunc
 improbo 6 εἰσδυόμενος*: ἐκδυόμενος libri. ἐκλυόμενος Eu-
 sebius. ἐμφυόμενος Paton. Nunc cf. p. 392b: οὕτω τῶν πα-
 θητῶν καὶ μεταβλητῶν ἐκάστον τὴν ἄγαν ἐνάργειαν ὁ λόγος
 διώκων ἀποσφάλλεται τῇ μὲν εἰς τὸ γιγνόμενον αὐτοῦ τῇ δ'
 εἰς τὸ φθειρόμενον 8 ἀκμῇ] DEPalPet: ἀκμῇ reliqui. ἀνή
 Eusebius ib. βουλομένοις idem: βουλόμενος 9 εἰ δὲ idem:
 ὁ δὲ ib. ἢ μετρομένη idem: ἦ (ἢ Pal) μέτρον (μέτρον Pet)
 μὲν ἢ 10 'οὐδὲ αὐτῇ (l. αὐτῆ) μ. οὐδὲ ὄν (l. ὄν) ἐστιν, ἀλλὰ
 γινομένη καὶ φθειρομένη codd. Eusebii' Paton ib. μένον]
 μόνον Pet. om. Pal ib. ὄν] ὄντος F. ὄν D, unde fort. ἔν
 11 κατὰ τὴν] DFV¹Eusebius: κατ' αὐτὴν 12 συννέμησιν
 Eusebius: συνεμίγη ib. οὐδ' ὄσιον] οὐδὲν τοιοῦτον idem
 ib. οὐδ' ἐπὶ*: οὐδὲ DF¹V¹. οὐδὲν reliqui. ἐπὶ Eusebius
 13 ἦ] om. D ib. γὰρ] om. DF¹V¹ ib. ἐγκλίσεις] ἐκκλήσεις
 DV¹. ἐκκλήσεις F¹PalV³ 14 εἰσι] om. DF¹V¹, in quibus codd.
 fuerat εἰσι ut vid. post μεταβάσεις

20. Ἄλλ' ἔστιν ὁ θεός, ἡ γὰρ φάναι, καὶ ἔστι κατ' οὐδένα χρόνον ἀλλὰ κατὰ τὸν αἰῶνα τὸν ἀκίνητον καὶ ἄχρονον καὶ ἀνέγκλιτον καὶ οὐ πρότερον οὐδὲν ἔστιν οὐδ' ὕστερον οὐδὲ μέλλον οὐδὲ παρωχημένον οὐδὲ πρᾶξύτερον οὐδὲ νεώτερον· ἀλλ' εἷς ὢν ἐνὶ τῷ νῦν 5 τὸ αἰεὶ πεπλήρωκε, καὶ μόνον ἔστι τὸ κατὰ τοῦτον ὄντως ὢν, οὐ γεγονὸς οὐδ' ἐσόμενον οὐδ' ἀρχάμενον οὐδὲ παυσόμενον. οὕτως οὖν αὐτὸν δεῖ σεβομένους ἀσπάξεσθαι καὶ προσορῖζειν, ἢ καὶ νῆ Δία, ὡς ἐνιοι τῶν παλαιῶν, 'εἷ ἔν'. οὐ γὰρ πολλὰ τὸ θεῖόν ἐστιν, 10 ὡς ἡμῶν ἕκαστος ἐκ μυρίων διαφορῶν ἐν πάθεσι γιγνομένων, ἄθροισμα παντοδαπὸν καὶ πανηγυρικῶς μεμιγμένον· ἀλλ' ἐν εἶναι δεῖ τὸ ὄν, ὥσπερ ὄν τὸ ἐν. ἢ δ' ἑτερότης, διαφορὰ τοῦ ὄντος, εἰς γένεσιν ἐξίσταται τοῦ μὴ ὄντος. ὅθεν εἶ καὶ τὸ πρῶτον ἔχει τῷ 15 C θεῷ τῶν ὀνομάτων καὶ τὸ δευτέρον καὶ τὸ τρίτον. Ἀπόλλων μὲν γὰρ οἷον ἀρνούμενος τὰ πολλὰ καὶ τὸ πληθὸς ἀποφάσκων ἔστιν, Ἰήμιος δ' ὡς εἷς καὶ μόνος,

1 ἡ γὰρ] εἰ ἡ γὰρ Eusebius. εἰ ἡ γὰρ Patzigius. Non probo
 2 ἀλλὰ — ἄχρονον] om. F¹ propter ὁμοιοτέλετον 3 ἀνέγκλιτον] ἀνέκλιτον D. ἀνέγκλιτον V¹(F)Pet ib. οὐ] οὐ Pet
 4 οὐδὲ μέλλον — πρᾶξύτερον] accesserunt ex Eusebio; in libris Plutarchi exciderint propter ὁμοιοτέλετον 5 οὐδὲ νεώτερον] om. Pal ib. τὸ νῦν DFV¹ 6 κατὰ τοῦτο BV¹. κατὰ τοῦ F¹. κατ' αὐτὸ Eusebius 7 οὐ γεγονὸς] om. F propter ὁμοιοτέλετον. οὐ γέγονεν DV¹ 8 παντάμενον DF¹V¹Pet ib. οὖν Eusebius ib. αὐτὸν E: αὐτὸ 9 προσορῖζειν* προσὸ litt.ζειν Pal. προσεθίξειν omnes reliqui. προσαγορεύειν Eusebius ib. ἢ] εἰ, ἢ Patzigius ib. νῆ] om. BDF¹VPal ib. Δία] διὰ DFV 10 εἷ ἔν] F. ἢ ἔν D. ἢ ἔν B. εἶεν Pal V. εἷ ἔν reliqui 12 γενομένων BDPalV ib. παντοδαπῶν Pet ib. πανηγυρικῶς μεμιγμένους DF¹V¹ 13 εἶναι] om. Pal ib. ὄν — ὄν] ἔν — ἔν F¹. ἔν — ὄν V¹. ἔν D, omissis verbis ὥσπερ ὄν τὸ ἐν 14 διαφορὰ V. καὶ διαφορὰ E ib. εἷς] εἷς τὴν Pal. ib. εἷς γένεσιν ὄντος] om. Pet propter ὁμοιοτέλετον 15 τοῦ μὴ ὄντος D ib. καὶ τὸ] καὶ DV¹ 18 Ἰήμιος X: Ἰήτος ib. δ'] om. Pal

Φοῖβον· δὲ δῆπου τὸ καθαρὸν καὶ ἀγνὸν οἱ παλαιοὶ
 πᾶν ὠνόμαζον, ὡς ἔτι Θεσσαλοὶ τοὺς ἱερέας ἐν ταῖς
 ἀποφράσειν ἡμέραις αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν ἔξω διατρίβον-
 τας οἶμαι 'φοιβονομεῖσθαι' λέγουσι. τὸ δ' ἐν εἰλι-
 5 κρινὲς καὶ καθαρὸν· ἐτέρου γὰρ μῆξι πρὸς ἕτερον ὁ
 μiasμός, ὡς πον καὶ Ὀμηρος 'ἐλέφαντα' τινὰ φοινισ-
 σόμενον βαφῇ 'μυαίνεσθαι' φησί· καὶ τὰ μιννύμενα
 τῶν χρωμάτων οἱ βαφεῖς 'φθειρέσθαι' καὶ 'φθοράν'
 τὴν μῆξιν ὀνομάζουσιν. οὐκοῦν ἐν τ' εἶναι καὶ ἄκρατον D
 10 αἰετῶ ἀφθάρτῳ καὶ καθαρθῶ προσήκει·

21. 'Τοὺς δ' Ἀπόλλωνα καὶ ἥλιον ἡγουμένους τὸν
 αὐτὸν ἀσπάζεσθαι μὲν ἄξιόν ἐστι καὶ φιλεῖν γε δὴ δι' εὐ-
 φημίαν, ὃ μάλιστα τιμῶσιν ὧν ἴσασι καὶ ποθοῦσιν, εἰς
 τοῦτο τιθέντας τοῦ θεοῦ τὴν ἐπίνοιαν. ὡς δὲ νῦν ἐν
 15 τῷ καλλίστῳ τῶν ἐννυπίων τὸν θεὸν ὄνειροπολοῦντας
 ἐγείρωμεν καὶ παρακαλῶμεν ἀνωτέρῳ προάγειν καὶ
 θεᾶσθαι τὸ ὕπαρ αὐτοῦ καὶ τὴν οὐσίαν· τιμᾶν δὲ καὶ
 τὴν εἰκόνα τήνδε καὶ σέβεσθαι τὸ περὶ αὐτὴν γόνιμον,
 ὡς ἀνυστόν ἐστιν αἰσθητῶ νοητοῦ καὶ φερομένῳ μέ-
 20 νοντος, ἐμφάσεις τινὰς καὶ εἰδῶλα διαλάμπουσιν ἀμωσ- E

1 φοῖβος DF¹V¹ 3 ἀποφράσειν Pet 6 Ὀμηρος] Δ 141
 ib. τινὰ? 9 ἐν τ'] ἐν τι B 10 καθαρθῶ] φθαρτῶ
 F 12 γε δι'*: τὸ δι' DF¹, fort. V¹. δι' reliqui. ἄτε δι' Paton
 ib. εὐφημίαν] D: εὐφρίαν 13 δ] ὃ D ib. ὄν] ὄν DFV¹
 14 τιθέντες Pal 15 ὄνειροπολοῦντες libri; corr. R 16 πα-
 ρακαλῶμεν] προσκαλῶμεν debetur ut vid. Duebnero ib. προ-
 ἀγειν] B^m, DPalV: προσάγειν ABEFPetVat 17 θεᾶσθαι]
 ABPalPetV³: θεάσασθαι ib. ὕπαρ W: ὑπερ ib. αὐτοῦ]
 DF¹: αὐτοῦ V¹. αὐτοῦς BEF²PalPetV³. αὐτοῦς reliqui
 18 τὸ περὶ αὐτὴν καὶ] DF¹V¹: περὶ αὐτὴν Vat. πῶς αὐτὴν E.
 τὸ περὶ αὐτὴν ceteri. τὸ περιανγὲς καὶ Paton. Potius credi-
 derim adiectivum aliquid excidisse, ex. gr. τὸ περὶ αὐτὴν
 καλὸν καὶ γόνιμον 19 ὡς ἀνυστόν ἐστιν] οὐδὲν 10 E
 ib. ἀνυστόν] ἀνυπόστατον DF¹V¹ ib. φαινομένῳ D

γέπως τῆς περὶ ἐκείνον εὐμενείας καὶ μακαριότητος. ἐκστάσεις δ' αὐτοῦ καὶ μεταβολὰς εἰς πῦρ ἀφιέντος ἐαυτὸν ἅμα σπῶσιν ὡς λέγουσιν, αὐθὶς τε καταθλίβον- 5
τος ἐνταῦθα καὶ κατατείνοντος εἰς γῆν καὶ θάλασσαν καὶ ἀνέμους καὶ ζῶα, καὶ τὰ δεινὰ παθήματα καὶ 5
ζῴων καὶ φυτῶν, οὐδ' ἀκούειν ὅσιον· ἢ τοῦ ποιητικοῦ παιδὸς ἔσται φανλότερος, ἢν ἐκείνος ἐν τινι ψαμμάθῳ συντιθεμένη καὶ διαχειομένη πάλιν ὑφ' αὐτοῦ παῖζει παιδιάν, ταύτῃ περὶ τὰ ὅλα χρώμενος αἰεί, καὶ τὸν κόσμον οὐκ ὄντα πλάττων εἶτ' ἀπολλύων γενόμενον. 10
F τὸνναντίον γὰρ ὅσον ἀμωσγέπως ἐγγέγονε τῷ κόσμῳ, τοῦτο συνδεῖ τὴν οὐσίαν καὶ κρατεῖ τῆς περὶ τὸ σωματικὸν ἀσθενείας ἐπὶ φθορὰν φερομένης. καὶ μοι δοκεῖ μάλιστα πρὸς τοῦτον τὸν λόγον ἀντιταττόμενον τὸ ῥῆμα καὶ μαρτυρούμενον 'εἶ' φάναί πρὸς τὸν θεόν, 15

1 τῆς] τοῖς Pet 2 ἐκστάσεις] BFPalPetV³: ἐκτάσεις DV¹. ἐκστάσεις AEVat, Pet (teste Patone). ἐκτάσεις praefert Paton, quod quo modo verbis ἀνασπῶσιν — κατατείνοντος confirmetur non dispicio. Contra paulo post (p. 35, 1) legitur: ὡς οὐδέποτε γιγνομένης περὶ αὐτὸν ἐκστάσεως καὶ μεταβολῆς ib. εἰς πῦρ Emperius: πῦρ 3 ἐαυτὸν ἅμα σπῶσιν] ἐαυτὸν ἀνασπῶσιν M. Locus diu et multum me torsit. Erat cum corrigebam τοῖς αὐτὸν διασπῶσιν et cogitabam de Zagreo discerpendo i. e. ignem relinquente eis qui se discerpunt. cf. p. 996 c. Callim. Fr. 171. Euphor. fr. 14 15. Clem. Alex. p. 15 Pott. Nonn. 6, 205 sq. 48, 56. Cornut. p. 185 ed. Osann. Cf. etiam quae de Protei mutationibus dixit Homerus δ 417. Nunc tamen conferenti p. 400 a sq. 433 d intellegendae videntur h. l. quoque exhalationes, annuae commutationes, similia. Cf. etiam Dionysus Orphicus qui idem est atque Sol quemque descripsit Pseudorpheus in Hymno. v. Mullach. Fragm. Phil. I p. 170 ib. καταθλίβοντος] παραθλίβοντος F 4 καὶ R ib. κατείνοντος D ib. εἰς γῆν] E (εἰς γῆν teste Patone): εἰς 6 ποιητικοῦ] cf. Hom. O 362. Zeller. Phil. d. Griech. I p. 584, 3. Bywater p. 33 fr. 79 7 ψαμμάθῳ Pal 8 συντιθεμένη idem ib. ὑφ' αὐτοῦ ABPet. ὑφ' αὐτοῦ EF¹ PalVatV³ 9 παιδιάν Pet 10 πλάτων idem 12 τοῦτο] τούτου Paton ib. συνδεῖ Pet 15 μαρτυρούμενον DFV¹ ib. εἶ] εἰ BDV¹

ὡς οὐδέποτε γιγνομένης περὶ αὐτὸν ἐκστάσεως καὶ
 μεταβολῆς, ἀλλ' ἑτέρῳ τινὶ θεῷ, μᾶλλον δὲ δαίμονι 394
 τεταγμένῳ περὶ τὴν ἐν φθορᾷ καὶ γενέσει φύσιν,
 τοῦτο ποιεῖν καὶ πάσχειν προσῆμον· ὡς δῆλόν ἐστιν
 5 ἀπὸ τῶν ὀνομάτων εὐθύς οἷον ἐναντίων ὄντων καὶ
 ἀντιφώνων. λέγεται γὰρ ὁ μὲν Ἀπόλλων ὁ δὲ Πλού-
 των, καὶ ὁ μὲν Ἀήλιος ὁ δ' Ἀιδωνεύς, καὶ ὁ μὲν Φοῖ-
 βος ὁ δὲ Σκότιος· καὶ παρ' ᾧ μὲν αἱ Μοῦσαι καὶ ἡ
 Μνημοσύνη, παρ' ᾧ δ' ἡ Ἀθήνη καὶ ἡ Σιωπή· καὶ ὁ
 10 μὲν Θεώριος καὶ Φαναῖος, ὁ δὲ

Ἐνυκτὸς αἰδνᾶς ἀεργηλοῖό θ' Ἐπνου κοίρανος·

καὶ ὁ μὲν

ἄβροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων,

B

πρὸς ὃν δὲ Πίνδαρος εἴρηκεν οὐκ ἀηδῶς

15 κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.

εἰκότως οὖν ὁ Εὐριπίδης εἶπε

λοιβαὶ νεκύων φθιμένων

ἄοιδαί, τὰς χρυσοκόμας

Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται·

1 γιγνομένης*: γινομένης D Pal V³. γενομένης ceteri ib. αὐ-
 τὸν] αὐτό DV¹. αὐτῶν F¹ 3 τεταγμένως Pet¹ ib. ἐν γενέσει καὶ
 φθορᾷ E. ib. ἐν φθορᾷ] ἐκφορᾷ Pal¹ ib. φύσιν] φύσει DF¹ V¹
 4 προσῆκεν libri: corr. R 5 εὐθύς] om. Pal 7 αἰδωνεύς
 Pal 9 λόθη D 11 Bergk. 3 p. 719 fr. 92. cf. p. 1130 a
 ib. αἰδνᾶς p. 1.: αἰδοίως A DF¹ Pet Vat V¹. αἰδείας E.
 αἰδοίης Pal. αἰδοίης BV³. αἰδοίως F². ib. θ' Bergk. ex
 p. 1.: τε 13 βροτοῖσι θεῶν] βροτοῖσιν ἐὼν DF¹ Pal V
 ib. ἔχθιστος] om. F¹ 14 δὲ] καὶ E ib. Πίνδαρος] Bergk. 1
 p. 433 fr. 149 15 δὲ θνατοῖς W ex p. 413 c: δεονατοῖς DV¹.
 δέον αὐτ 2 litt. Pal. δέον αὐτοῖς ceteri ib. ἀγανώτατος
 idem ex eadem: ἀγονώτατος Pal. ἀγονώτατος reliqui
 ib. ἔμμεν] ἔμμον DFV¹. ἔμμενες Pal 16 Εὐριπίδης]
 Supplic. 975 17 λοιβαὶ νεκύων φθιμένων] om. Euripidis
 codices 18 αἰοιδὲ D. αἰοιδοὶ V² sed l ex correct. ib. τὰς
 Euripides: ἄς ὁ Plutarchi libri. θ' ἄς Marklandus

καὶ πρότερος ἔτι τούτου ὁ Στησίχορος
 ἑμάλα τοι μάλιστα
 παιγμοσύνας τε φιλεῖ μολπὰς τ' Ἀπόλλων,
 κάδεα δὲ στοναχὰς τ' Αἴδας ἔλαχε.

Σοφοκλῆς δὲ καὶ τῶν ὀργάνων ἑκατέρῳ προσνέμων 5
 ἑκάτερον δηλὸς ἔστι διὰ τούτων

ἑοὺ νάβλα κωνυτοῖσιν οὐ λύρα φίλα'.

καὶ γὰρ ὁ αὐλὸς ὀψὲ καὶ πρόφην ἐτόλμησε φωνὴν ἑφ'
 C ἱμεροτοῖσιν ἄφιέναι τὸν δὲ πρῶτον χρόνον εἴλκετο
 πρὸς τὰ πένθη, καὶ τὴν περὶ ταῦτα λειτουργίαν οὐ 10
 μάλ' ἔντιμον οὐδὲ φαιδρὰν εἶχεν, εἴτ' ἐμίχθη πάντα
 πᾶσι. μάλιστα δὲ τὰ θεῖα πρὸς τὰ δαιμόνια συγγέον-
 τες εἰς ταραχὴν αὐτοὺς κατέστησαν. ἀλλὰ γε τῷ E
 τό ἑγνώθι σαυτὸν ἔοικέ πως ἀντικεισθῆναι καὶ τρόπον
 τινὰ πάλιν συνάδειν τὸ μὲν γὰρ ἐκπλήξει καὶ σεβασμῷ 15
 πρὸς τὸν θεὸν ὡς ὕντα διὰ παντὸς ἀναπεφώνηται, τὸ
 δ' ὑπόμνησις ἔστι τῷ θνητῷ τῆς περὶ αὐτὸν φύσεως
 καὶ ἀσθενείας.

1 πρότερον EPet ib. ἔτι] ἔστι D ib. ὁ] om. Pal
 ib. Στησίχορος] Bergk. 3 p. 224 fr. 50 2 μάλιστα] μελιστᾶν
 idem τε idem 3 ib. τ' — τ' Pal: τε — τε 4 κάδεα
 δὲ idem: κήδεά τε 5 Σοφοκλῆς] Nauck. p. 311 fr. 765
 7 οὐ νάβλα Brunckius: οὐ ναῦλα AEF²PalPetVat. ἐν ἀβλά
 DV¹. ἐν ἀβλά F¹. οὐν ἄβλα V³ ib. κωνυτοῖσιν] κωτοῖσιν F¹
 teste Patone 8 αὐλὸς]Pet: αὐτὸς ib. ὀψὲ] ὀψέποτε Pal
 ib. φωνὴν] om. B ib. ἑφ' ἱμεροτοῖσιν] ἑφινεροθίσην Pal.
 ἔ 8 litt. E. ἑφινεροθίσιν reliqui 9 εἴλκετο] BDPetV: εἴλκε
 10 λειτουργίαν (vel ὄπουργίαν) R: αὐτουργίαν 11 ἐμίχ-
 θησαν Pal ib. πάντα πᾶσι Emperius: παντάπασιν 12 συγ-
 χέαντες BPal 13 αὐτοὺς*: αὐτοὺς ib. κατέστησαν ABDPetV:
 ἔστησαν EFVat ib. E] DFV: εἰ 14 σαυτὸν] BPal: σεαυ-
 τὸν 17 αὐτὸν] DV¹: αὐτὸ

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI